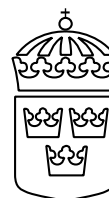

Regeringens proposition 2015/16:159

Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet

Prop.
2015/16:159

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 31 mars 2016

Per Bolund

Agneta Bergqvist
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Vissa fall av bränsleskattebefrielse utgör statligt stöd enligt EU-rätten. Stöden har antingen godkänts genom beslut av Europeiska kommissionen eller omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet.

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete för ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av statliga stöd. Ett led i detta arbete är regler om ökad offentlighet och information. I denna proposition föreslås nödvändiga lagändringar avseende bränslebeskattningen för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd på en webbplats samt begränsningar att inte ge stöd till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav av olagligt statsstöd.

Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi, som föreslås träda i kraft den 1 juli 2016 samt följdändringar i lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag, som träder i kraft den 1 januari 2018. Vissa övergångslösningar föreslås avseende inhämtande av uppgifter för perioden 1 juli 2016–31 december 2016 som krävs för att fullgöra kraven på offentliggörande på webbplatsen.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	22
3	Ärendet och dess beredning	29
4	Bakgrund	29
4.1	EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi	29
4.2	EU:s statsstödsregler	30
4.2.1	Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning	30
4.2.2	Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EEAG)	31
4.2.3	Kommissionens gruppundantagsförfordningar	31
4.2.4	Utvärdering, rapportering och övervakning	31
4.2.5	Offentliggörande och information	32
4.2.6	Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen	33
5	Skattebefrielser på bränsleskatteområdet anpassas till EU:s statsstödsregler	34
6	Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen	38
7	Stödmottagare	40
8	Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter	42
9	Genomförande av krav på offentlighet och information om bränsleskattestöd på en webbplats	49
9.1	Allmänt om vilka regelförändringar och överväganden som behövs	49
9.2	Utgångspunkter för vilka aktörer som ska lämna uppgifter om stödmottagare	49
9.3	Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare	51
9.4	Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning	52

9.5	Möjligheten att i en elskattedeclaration göra avdrag för skatt på bränsle	53
9.6	Den stödmottagare som ansöker om återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter	54
9.7	Skyldighet att lämna uppgifter för upplagshavare, varumottagare och lagerhållare	57
9.8	Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare	59
9.9	Utlämnande av uppgifter för offentliggörande	60
9.10	Behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen och bevarande av uppgifter	63
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	65
11	Konsekvensanalys	67
11.1	Inledning	67
11.2	Effekter för företagen	68
11.3	Offentligfinansiella effekter	71
11.4	Effekter för myndigheter och domstolar	71
12	Författningskommentar	72
12.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	72
12.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	79
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	80
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	103
Bilaga 3	Lagrådsremissens lagförslag	104
Bilaga 4	Lagrådets yttrande	128
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 mars 2016	130

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi¹

dels att 11 kap. 10 § ska upphöra att gälla,
dels att 6 a kap. 1 och 2 a §§, 7 kap. 1, 3, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§, 8 kap. 1 § och 9 kap. 2, 7 och 8 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas sju nya paragrafer, 1 kap. 11 a, 11 b, 12, 13 och 16 §§ och 6 a kap. 2 b och 2 c §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § 1,
8. 6 a kap. 2 a § 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §.

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av

¹ Senaste lydelse av 11 kap. 10 § 2012:836.

de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller

2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

12 §

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

13 §

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §,

2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 868/2014 av den 8 augusti 2014 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam

3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, i den ursprungliga lydelsen.

16 §

De belopp i euro som anges i denna lag ska för varje kalenderår omräknas enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Rätallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.
1 §²

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under		100 procent	100 procent	100 procent

² Senaste lydelse 2015:747.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl				
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i		–	–	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
lutpannor				
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Rätallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 a §³

Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter bränsle som avses i

³ Senaste lydelse 2015:747.

Prop. 2015/16:159 motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

2 kap. 1 § första stycket 3 b, om det förbrukas i yrkesmässig

- 1. jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, eller*
- 2. vattenbruksverksamhet.*

2 b §

För vissa bränslen som förbrukas för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent. Detta gäller bränsle som utgör en energiprodukt enligt

- 1. KN-nr 1507–1518,*
- 2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller*
- 3. KN-nr 3824 90 99.*

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För en produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

2 c §

För biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent.

7 kap.

1 §⁴

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredjeland eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

⁴ Senaste lydelse 2016:266.

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

3 §⁵

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,

2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller

3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

3 a §⁶

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

⁵ Senaste lydelse 2011:1197.

⁶ Senaste lydelse 2015:845.

1. energiskatt med 50 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 73 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

Avdrag får göras upp till ett belopp som motsvarar skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Första stycket gäller endast om 1. motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

3. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §⁷

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 74 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som utgörs av ett bränsle som framställts av biomassa.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen

⁷ Senaste lydelse 2015:845.

kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

(2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

3. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare.

Om beståndsdelen utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

3 d §⁸

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelen utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelen utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

3. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare.

⁸ Senaste lydelse 2015:846.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

En skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om

1. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, och

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare.

Om biogas förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål, gäller skattebefrielse enligt denna paragraf endast om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag

8 kap.

1 §¹⁰

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 12 eller 16 om förbrukaren med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

⁹ Senaste lydelse 2015:846.

¹⁰ Senaste lydelse 2009:1497.

9 kap.

2 §¹¹

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap., medger beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatten på bränslet.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § medges endast om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I dessa fall krävs även att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare för sin verksamhet, om återbetalning söks med belopp som medför att sökandens sammanlagda återbetalning inom stödordningen per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i fall som avses i 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller
2. 200 000 euro i övriga fall.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § medges endast i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §.

7 §¹²

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas elektroniskt. I fråga om återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett

¹¹ Senaste lydelse 2009:1497.

¹² Senaste lydelse 2009:1495.

Prop. 2015/16:159 återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning eller compensation ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

8 §¹³

Rätt till återbetalning eller compensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

2. Beloppet som anges i 6 a kap. 2 a § ska vara 1 700 kronor per kubikmeter för sådan förbrukning som sker från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2018.

3. Bestämmelserna om avdragets fördelning på stödmottagare i 7 kap. 3 a § tredje stycket 3, 3 c § tredje stycket 3, 3 d § tredje stycket 3 och 4 §

¹³ Senaste lydelse 2009:1495.

andra stycket 2 tillämpas först när skattskyldigheten för bränslet inträder efter utgången av 2016. Prop. 2015/16:159

4. Bestämmelserna i 9 kap. 2 § om sökandens skyldighet att lämna uppgifter om stödmottagare för sin verksamhet § tillämpas först då återbetalning söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016.

5. Bestämmelserna i 9 kap. 7 § första stycket om att en ansökan ska lämnas elektroniskt tillämpas först då återbetalning eller kompensation söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016.

6. Den som gör avdrag för skatt på motorbränsle enligt 7 kap. 3 a–4 §§ under redovisningsperioder från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2016 är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgift till Skatteverket om de sammanlagda avdragens fördelning på respektive stödmottagare under de redovisningsperioder då avdrag gjorts. Med redovisningsperiod förstås här en period enligt 26 kap. 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

7. Den som söker återbetalning av skatt på bränsle enligt 9 kap. 2 § med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § för en period som omfattar hela eller delar av tiden från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2016, är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgifter om stödmottagare till Skatteverket för sin verksamhet, om det sammanlagda belopp som återbetalning för respektive stödordning söks med för tiden från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2016 uppgår till minst

a) 7 500 euro i fall där återbetalning söks med stöd av 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller

b) 100 000 euro i övriga fall.

8. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Prop. 2015/16:159 2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2015:750

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
	stycket 3 b			
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för	Råttallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 §			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	första stycket 3 b			
a) i kraftvärme-produktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) för annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet	Bensin, bränsle som	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
färdmedel	avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Rätallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

En promemoria, Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet, har tagits fram inom Finansdepartementet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Förslagen har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2015/05650/S2).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 3 mars 2016 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 3*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*. Regeringen har delvis följt Lagrådets synpunkter. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitten 8 och 9.6. I förhållande till lagrådsremissens lagförslag har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

4 Bakgrund

4.1 EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, förkortat energiskattedirektivet, är ett unionsgemensamt ramverk för hur medlemsstaterna ska utforma sin nationella beskattning av bränslen och el.

De bränslen som omfattas av energiskattedirektivet svarar för den övervägande delen av den totala bränsleförbrukningen inom EU. Det rör sig om alla drivmedel, såväl fossila som sådana som har framställts av biomassa. I fråga om uppvärmningsbränslen omfattar energiskattedirektivet till en början en rad uppräknade bränslen. Det är främst fossila bränslen men även vissa biobränslen, som t.ex. vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas.

Direktivet innehåller bl.a. regler om vem som ska vara skyldig att betala skatt på bränsle och när skattskyldigheten inträder. Utgångspunkten är att medlemsstaternas nationella beskattning av bränsle ska uppfylla vissa i direktivet föreskrivna minimiskattenivåer. Samtidigt innehåller direktivet krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer samt möjligheter för medlemsstaterna att ge skattenedsättning och fullständig eller partiell skattebefrielse i andra situationer. Sverige har i varierande utsträckning utnyttjat dessa möjligheter. Som exempel kan nämnas lägre skattenivåer, dock över minimiskattenivåerna, för bränsleförbrukning i vissa sektorer av näringslivet samt skattebefrielse för biodrivmedel och för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som uppvärmningsbränsle.

Lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, reglerar skatter på bränslen och el. Skattereglerna är anpassade till energiskattedirektivet.

Prop. 2015/16:159 Både energiskatten och koldioxidskatten är att anse som miljörelaterade skatter. Nedsättning av eller befrielse från skatterna kan utgöra statligt stöd enligt reglerna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

4.2 EU:s statsstödsregler

4.2.1 Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och dess tillämpning

Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. Begreppet statligt stöd är ett objektivt och rättsligt begrepp som definieras direkt i EUF-fördraget (jfr bl.a. SOU 2015:87 s. 54-57 om dess närmare innebörd och Europeiska kommissionens tolkning). Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statsstöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortat EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har fr.o.m. den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden fr.o.m. detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid.

Kommissionen har på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föranmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Flertalet stöd i form av befrielse från energiskatt och koldioxidskatt ryms inom tillämpningsområdet för antingen kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, eller kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER.

4.2.2 Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EEAG)

Kommissionen har, som framgår av avsnitt 4.2.1, beslutat riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, EEAG. I dessa riktlinjer anger kommissionen under vilka villkor stöd till energi och miljö kan anses förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Riktlinjerna omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter. Stöd får inte beviljas företag som befinner sig i svårigheter eller som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden (se punkterna 16 och 17 i EEAG).

4.2.3 Kommissionens gruppundantagsförordningar

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit GBER och FIBER. I dessa förordningar anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER och FIBER tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2014 t.o.m. den 31 december 2020, jfr avsnitt 4.2.1.

GBER och FIBER omfattar bl.a. annat stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter. FIBER är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter om stödet inte överstiger vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 och artikel 2. Enligt både GBER och FIBER gäller att stöd inte får beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Dessa bestämmelser framgår av artikel 1.4 i GBER samt artikel 1.3 i FIBER.

4.2.4 Utvärdering, rapportering och övervakning

I EEAG, GBER respektive FIBER redogör kommissionen, förutom riktlinjer som rör den materiella bedömningen av olika former av statliga stöd, också för den utvärdering, rapportering och övervakning som ska ske av godkända stöd samt sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Dessa bestämmelser finns i punkterna 242–245 samt 252–253 i EEAG, kapitel II i GBER samt kapitel II i FIBER.

Det åligger medlemsstaterna att till kommissionen lämna dels information om stödåtgärden via ett elektroniskt anmälningssystem (senast 20 arbetsdagar efter stödåtgärdens ikraftträdande), dels en årlig rapport till kommissionen om stödåtgärden.

Vidare genomför kommissionen varje år granskningar av ett urval av medlemsstaternas stödordningar. Kommissionens senaste årliga granskning omfattade 96 stödordningar. Vid en sådan granskning under-

Prop. 2015/16:159 söker kommissionen om respektive stödordning följer bestämmelserna i kommissionens beslut eller bestämmelserna i tillämplig gruppundantagsförordning. Därutöver väljer kommissionen ut ett begränsat antal enskilda stöd inom respektive stödordning för närmare kontroll av om de följer de tillämpliga reglerna för statligt stöd.

För att underlätta kommissionens övervakning är medlemsstaterna skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG, GBER respektive FIBER uppfylls.

4.2.5 Offentliggörande och information

Kommissionen driver ett långsiktigt förändringsarbete som ska leda till ökad insyn, effektiv utvärdering och kontroll av hur reglerna för statligt stöd följs på nationell nivå och unionsnivå samtidigt som kommissionens och medlemsstaternas institutionella befogenheter bevaras. Ett led i detta arbete är de regler om ökad offentlighet och information som lagts fast i samtliga kommissionens rättsakter på statsstödsområdet, som beslutats under senare år.

Enligt punkt 104–106 i EEAG, artikel 9.1 i GBER samt artikel 9 i FIBER är medlemsstaterna skyldiga att se till att viss information offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd på nationell eller regional nivå. De uppgifter som ska offentliggöras är dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 30 000 euro för stöd som omfattas av FIBER och som överstiger 500 000 euro i övriga fall. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Den tillkommande information som avses för statligt stöd som ges i form av skattebefrielse är i huvudsak följande:

1. Stödmottagarens namn och referens (organisationsnummer).
2. Typ av företag (små eller medelstora respektive stora).
3. Region där stödmottagaren är belägen, på NUTS 2-nivå.
4. Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.
5. Stödbeloppets storlek per stödmottagare, redovisat i beloppsintervall.

Medlemsstaterna är skyldiga att iaktta kraven avseende insamlande av uppgifter rörande offentlighet och information enligt ovan fr.o.m. den 1 juli 2016.

Redan tidigare riktlinjer respektive gruppundantagsförordningar innehöll en skyldighet för medlemsstaterna att bevara detaljerad information över varje individuellt stöd och förse kommissionen med de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att övervaka tillämpningen av EU:s statsstödsregler. En nyhet i EEAG, GBER respektive FIBER, som kommer att behöva återspeglas i den svenska hanteringen av statliga stöd på området, är emellertid de uttryckliga krav som ställs på offentliggörande och information om individuella stödmottagare. I denna proposition behandlas hur det säkerställs att de nödvändiga uppgifterna

för att iaktta dessa krav kan inhämtas för offentliggörande när det gäller bränsleskattestöd. Härutöver behöver även vissa andra uppgifter läggas ut på webbplatsen. Det gäller datum för stödets beviljande, stödets syfte, beviljande myndighet och stödåtgärdens referens. Dessa uppgifter finns dock redan tillgängliga genom kommissionsbeslut respektive anmälan enligt GBER eller FIBER

De fall av skattebefrielse enligt LSE som rör energiskatt på el behandlas inte i denna proposition utan hanteras inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet med anledning av betänkandet SOU 2015:87, som under hösten 2015 lämnats av Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el. Remissbehandling pågår för närvarande av detta betänkande (dnr Fi2015/04727/S2) och Regeringskansliets kompletterande promemoria Den särskilda norrlands-skattenivån och vissa statsstödskrav på elskatteområdet (Fi2016/00836/S2).

4.2.6 Närmare om offentliggörande av uppgifter om svenska skattestöd på webbplatsen

Kommissionen arbetar för närvarande med att ta fram ett system som möjliggör insamling, lagring och publicering av information om olika stödåtgärder. Detta kommer tillgodose de krav på publicering på en övergripande nationell webbplats som införts i EEAG, GBER respektive FIBER och som redovisas i tidigare avsnitt. Medlemsstaterna å sin sida ansvarar för att i tid överföra korrekt information i enlighet med dessa nya krav. Avsikten är att Sverige ska använda sig av detta system för att uppfylla de nya kraven.

I propositionen Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler föreslås en lagreglering som slår fast att den som genomför en stödåtgärd ska svara för själva uppgiftslämnandet.

I egenskap av stödgivande myndighet kommer Skatteverket således att ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande. Offentliggörandet kommer att ske på den webbplats som kommissionen tar fram. Uppladdning av data kan ske både genom manuell inmatning, överföring i fil-format eller via automatisk överföring från myndigheternas befintliga datasystem.

Uppgiftslämnande av statligt stöd som ges i form av skattebefrielse skiljer sig från uppgiftslämnandet vid övriga typer av stöd. Som nämnts ovan framgår i regelverken att dels uppgiftslämnande kan ske i intervaller (se t.ex. artikel 9.2 i GBER), dels offentliggörande ska ske inom ett år från tidpunkten då stödet beviljades mottagaren, i motsats till sex månader som gäller för övriga stödformer.

Kommissionen har vid multilaterala möten med medlemsstaterna diskuterat och tagit ställning till vissa metodologiska frågor kopplade till hur uppgiftslämnandet ska gå till. För skattestöd har därmed klargjorts att sådant stöd ska räknas samman över ett kalenderår. Detta gäller för att avgöra om tröskelvärdet för rapportering har överskridits, men också vid själva rapporteringen ska stöd till respektive stödmottagare inom respektive stödordning räknas samman och redovisas samlat. Det innebär konkret att Skatteverket ska rapportera det samlade stödet som varje

Prop. 2015/16:159 stödmottagare erhållit under ett kalenderår, med undantag för stödmottagare som inte passerar tröskelvärdet, uppdelat i enlighet med de stödordningar som stödet ges i enlighet med. En stödmottagare som under ett kalenderår erhållit 300 000 euro under två separata stödordningar som omfattas av GBER föranleder alltså inte någon redovisning om individuellt mottaget stöd på webbplatsen.

Enligt de nya EU-reglerna ska insamlingen av uppgifter som krävs för att uppfylla kraven på offentliggörande på webbplatsen ske med början den 1 juli 2016. Den faktiska redovisningen på webbplatsen sker dock för skattestöd dels sammantaget kalenderårsvis, dels inom ett år från tidpunkten då stödet från rapporteringssynpunkt anses beviljat. Vad gäller redovisningen av uppgifter om individuella stöd per stödmottagare på webbplatsen innebär detta att stödet räknas samman över ett kalenderår och den tidpunkt som stödet för rapporteringsändamål anses beviljat bör vara den 31 december under respektive kalenderår. Tidpunkten för när uppgifterna senast ska rapporteras in till webbplatsen bör vara när ett år förflutit från tidpunkten då den sista redovisningsperioden för kalenderåret deklarerats.

Vidare har klarlagts hur vissa parametrar i rapporteringen, som framgår t.ex. av bilaga III till GBER, ska uttolkas för svenskt vidkommande, enligt följande. När det gäller stödmottagarens referens har kommissionen accepterat att enbart svenska organisationsnummer används. När det gäller region där stödmottagaren är belägen på NUTS 2-nivå samt verksamhetsområde på Nace-gruppnivå gäller att den region respektive det verksamhetsområde ska väljas där den stödmottagande aktiviteten i huvudsak äger rum. Systemet tillåter endast att dessa uppgifter lämnas för verksamhetsområde respektive region som är belägna i Sverige.

5 Skattebefrielser på bränsleskatteområdet anpassas till EU:s statsstödsregler

Regeringens förslag: För de skattebefrielser på bränsleskatteområdet som utgör statligt stöd, införs regler i lagen om skatt på energi för att uppfylla EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag som är i svårigheter eller är föremål för återkrav.

Promemorians förslag: I promemorian redovisas inte några övergripande bedömningar och förslag i ett särskilt avsnitt, utan återfinns endast uppdelade som separata förslag och bedömningar.

Remissinstanserna: Följande synpunkter framförs övergripande när det gäller samtliga förslag och behandlas vidare antingen i detta avsnitt eller i något av följande separata förslags- eller bedömningsavsnitt alternativt i konsekvensanalysen i avsnitt 11.

Förvaltningsrätten i Falun, Datainspektionen, Kommerskollegium, Konjunkturinstitutet, Naturvårdsverket, Statens energimyndighet,

Trafikverket, Transportstyrelsen, Konkurrensverket, Tillväxtverket, Tillväxtanalys, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk har inga synpunkter på förslagen. Tillväxtverket påtalar dock att ambitionen bör vara att så långt som möjligt återanvända existerande uppgifter i offentliga system om stödmottagande företag i syfte att minska den administrativa bördan för företagen. *Skatteverket* tillstyrker förslagen som nödvändiga enligt EU-rätten men påpekar att de medför en väsentligt ökad administrativ börda för såväl företag som för Skatteverket och anser därför att åtgärder bör vidtas för att minska de administrativa kostnaderna. *Regelrådet* finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning då redovisningen av behov av speciella informationsinsatser, berörda företags storlek och eventuella likviditetseffekter är bristfällig. *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna (LRF)* anför att konsekvensanalysen underskattar de administrativa kostnaderna, de samhälls-ekonomiska konsekvenserna samt konsekvenser på andra miljö-, klimat- och energimål. LRF kan inte acceptera den ökade regelbörda och krav på uppgiftslämnande som förslaget medför eftersom det strider mot ambitionen om minskad regelbörda för jordbruksföretag samt hindrar utvecklingen av en fossiloberoende fordonsflotta. LRF menar vidare att offentlighöret av vissa företagsuppgifter även är tveksamt ur konkurrenssynpunkt. *Näringslivets Regelnämnd* avstyrker förslagen eftersom de sannolikt skulle medföra mycket stora konsekvenser för berörda företag. Nämnden menar också att konsekvensanalysen är för övergripande och att den utgår från uppgifter om administrativa kostnader som inte är relevanta att använda. *Svenskt Näringsliv* anser att ett viktigt inslag i att säkra en sund och väl fungerande konkurrens är att EU:s statsstödsregler upprätthålls och efterlevs, men avstyrker samtliga förslag då alternativa lösningar borde undersökas i syfte att öka den praktiska genomförbarheten av regelverket och ta fram mycket tydliga definitioner. *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* menar att förslagen på ett negativt sätt påverkar konkurrensen på den svenska marknaden eftersom aktörerna som en del av affärsflödet blir tvungna att redovisa sina leverantörer. Vidare anser SPBI att de förutsättningar som anges som grund för konsekvensanalysen är en grov underskattning av tidsåtgången för de större aktörerna på marknaden. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* konstaterar att kraven i stort synes vara nödvändiga för att uppfylla EU-rättens krav på statsstödsområdet men framhåller dock att det är angeläget att utöver de absoluta minimikraven hålla nere alla tillkommande administrativa krav. Organisationerna anser också att uppskattad tidsåtgång och administrativa kostnader för producenter, importörer, distributörer och användare av förnybara bränslen underskattas i konsekvensanalysen. Även *Skogsindustrierna* anser att förslagen skapar mycket administration för företagen och önskar därför att de förenklas och att antalet berörda minskas. Enligt *Skogsindustrierna* och *Energigas Sverige* är kostnaderna för den ökade administration kraftigt underskattad. *Skogsindustrierna* menar även att förslagen kan medföra att företag undviker att köpa in biodrivmedel. Enligt *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio)* innebär förslaget en ytterligare omfattande administrativ börda för de tillverkare

Prop. 2015/16:159 och användare av berörda biobränslen, som genom sin verksamhet bidrar till att minska belastningen på miljö och klimat och reducerar användningen av fossila bränslen. Svebio menar att konsekvenserna av förslagen för företagen kraftigt underskattas, både den administrativa bördan och kostnaden samt anser att importen av biodrivmedel sannolikt kommer att motverkas och att mindre aktörer missgynnas på marknaden, vilket medför högre kostnader för kunderna och sämre konkurrenskraft för biodrivmedlen. *SEKAB Biofuels & Chemicals AB* anför att förslagen innebär ökade administrativa kostnader för biodrivmedel, vilket påverkar konkurrensen mellan förnybara och fossila drivmedel.

Vissa remissinstanser lämnar också synpunkter utan direkt koppling till detta lagstiftningsärende.

Skälen för regeringens förslag: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 4.2.

Huvudregeln är att Europeiska kommissionen, utifrån EU:s regler om statsstöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortat EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har fr.o.m. den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden fr.o.m. detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid.

Kommissionen har genom beslut den 15 december 2015 i statsstödsärenden SA.43301 samt SA.43302 godkänt den svenska skattebefrielsen av flytande biodrivmedel t.o.m. utgången av 2018 och av biogas som används som drivmedel t.o.m. utgången av 2020. I besluten framgår att en förutsättning för godkännande är att Sverige uppfyller kraven i EEAG. Om Sverige inte uppfyller villkoren enligt beslutet innebär det ett missbruk av stöd enligt artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 1589/2015 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Missbruk av stöd föreligger när stöd har utgått i strid med villkoren i statstödsbeslutet. Förfarandet vid missbruk av stöd är detsamma som vid olagligt stöd, dvs. medlemsstaten är skyldig att återkräva stödet från stödmottagaren. Om kraven enligt EEAG inte uppfylls riskerar alltså stödmottagarna att bli skyldiga att betala tillbaka skattebefrielsen jämte ränta från den dag då företaget fick del av skattebefrielsen.

Med anledning av ovanstående föreslår regeringen att regler införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, som begränsar att stöd i form av skattebefrielse för biodrivmedel inte ges till företag som är i svårigheter eller är föremål för återkrav. Detsamma gäller för stöd i form av skattebefrielse för vissa flytande biobränslen och biogas för uppvärmning, se kommissionens beslut den 3 juni 2013 (SA.35586).

Som redovisas i avsnitt 4.2.3 har kommissionen på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av

stöd har ansetts förenliga med EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförfordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föranmälan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om bl.a. informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförfordning. En förutsättning för att få ge stöd som anmälts enligt gruppundantagsförfordningarna är därigenom att kraven uppfylls avseende EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav. På samma sätt som föreslås för de stöd som har sin grund i kommissionsbeslut föreslår regeringen därför att regler införs i LSE så att de skattebefrielser som medges med stöd av gruppundantagsförfordningarna endast får ges om de uppfyller kraven på att stödet inte ges till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav samt att det säkerställs att uppgifter kan samlas in på ett tillfredsställande sätt så att EU-rättens krav på offentliggörande och information på en webbplats kan uppfyllas.

Regeringen vinnlägger sig om att skapa en väl fungerande men samtidigt administrativt hanterbar ordning för hur insamlingen ska ske av de nödvändiga uppgifter om individuella stödmottagare som krävs för att Sverige ska kunna uppfylla de EU-rättsliga kraven på offentliggörande av uppgifter på en webbplats. En generell utgångspunkt för regeringen är att söka begränsa den administrativa regelbördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket samtidigt som det säkerställs att nödvändiga uppgifter samlas in. Regeringen anser, till skillnad från flera remissinstanser, att de förslag som lämnas om ändringar i LSE ligger väl i linje med denna strävan och därför är det mest ändamålsenliga sättet på vilket Sverige kan säkerställa att de nu aktuella EU-rättsliga åtagandena uppfylls.

Regeringens olika förslag och bedömningar presenteras och utvecklas mer i detalj i följande avsnitt.

Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen

Regeringens förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”stödordning” för att definiera vilka fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet som utgörs av statligt stöd enligt EU-rätten. Det rör sig om skattebefrielse för biodrivmedel och vissa flytande och gasformiga bibränslen för uppvärmning, förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet och värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom och utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter, värmeproduktion i andra anläggningar inom handelssystemet, dieselbränsle som förbrukas i viss gruvindustriell verksamhet samt förbrukning för uppvärmning och drift av stationära motorer och dieselbränsle i vissa fordon inom jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Svenska Bioenergiföreningen (*Svebio*) hyser oro för att skattebefrielsen för flytande biodrivmedel i värmeproduktion kan komma att betraktas som statsstöd. Övriga remissinstanser lämnar inga synpunkter i denna del.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 4.2.

Skälen för regeringens förslag: Det ligger inte inom ramen för detta lagstiftningsärende att materiellt överväga vilka skattelättnader som bör gälla t.ex. en viss typ av bränslen eller förbrukning av bränslen inom vissa sektorer. Ett flertal fall av skattebefrielse på bränsleskatteområdet enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, utgör statligt stöd och har antingen godkänts av kommissionen eller genomförts med stöd av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet och har därför undantagits från anmälningsskyldighet. Dessa stödordningar redovisas nedan i tabell 1. De förslag som nu lämnas för att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats samt begränsningar till att inte ge statligt stöd till företag i svårigheter eller är föremål för återkrav bör därför gälla för dessa stödordningar.

Skattebefriat användningsområde ¹	Bestämmelse i LSE enligt förslag i denna proposition	EU-rättslig statsstödsgrund
1. Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar inom EU ETS ²	6 a kap. 1 § 9 a och 17 a	GBER
2. Tillverkningsindustri samt värmeproduktion i kraftvärmeanläggningar utanför EU ETS	6 a kap. 1 § 9 b och 3 §	GBER
3. Uppvärmningsbränslen inom vattenbruk	6 a kap. 1 § 10	FIBER
4. Uppvärmningsbränslen inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 1 § 11	GBER
5. Viss fordonsdrift i gruvindustriell verksamhet	6 a kap. 1 § 13	GBER
6. Annan värmeproduktion inom EU ETS	6 a kap.1 § 17 b	EAG
7. Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom jordbruk och skogsbruk	6 a kap. 2 a § 1	GBER
8. Dieselbränsle för viss fordonsdrift inom vattenbruk	6 a kap. 2 a § 2	FIBER
9. Vegetabiliska och animaliska oljor och fetter samt biogas som bränsle för uppvärmning	6 a kap. 2 b och 2 c §§	EAG
10. Flytande biodrivmedel	7 kap. 3 a, 3 c – 3 d §§	EEAG
11. Biogas som motorbränsle	7 kap. 4 §	EEAG

¹Användningsområdet anges översiktligt, för exakt omfattning se respektive bestämmelse i LSE.

²EU:s system för handel med utsläppsrätter.

Regeringen föreslår att en definition av vad som förstås med stödordning när det gäller energiskatt och koldioxidskatt på bränslen införs i LSE (se förslag till ny 1 kap. 11 a §). I denna bestämmelse anges i punktform var och en av de aktuella stödordningarna. Skattebefrielsen för bränslen som förbrukas för uppvärmning respektive som drivmedel i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheterna omfattas av olika gruppundantagsförordningar på statsstödsområdet (GBER för jordbruk och skogsbruk samt FIBER för vattenbruk). Regeringen föreslår därför att dessa fall av skattebefrielse av tydlighetsskäl samt för att underlätta Skatteverkets rapportering till webbplatsen delas upp i särskilda bestämmelser i LSE (se föreslagen lydelse av 6 a kap. 1 § 10 och 11 samt 2 a § LSE). I förhållande till promemorians lagförslag görs en mindre redaktionell ändring i 6 a kap. 2 a § LSE. Den föreslagna definitionen är enligt regeringens uppfattning en lämplig ordning att på ett tydligt sätt för berörda aktörer och myndigheter ange vilka fall av skattelättnader som omfattas av de begränsningar till att inte medge lättnaderna till företag som är i svårigheter eller är föremål för återkrav samt de

Prop. 2015/16:159 bestämmelser om lämnande av olika uppgifter till grund för den nödvändiga EU-rapporteringen, som behandlas i följande avsnitt.

Skattebefrielsen för vissa flytande biobränslen för uppvärmning är redan i dag, till skillnad från vad *Svebio* anger, ett statligt stöd som godkänts av kommissionen (se punkten 9 i tabell 1) och omfattas därför av de krav som i denna proposition föreslås ställas som villkor för att få del av skattebefrielse.

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 11 a §, införs och att ändringar görs i 6 a kap. 1 och 2 a §§ LSE samt att ändringar görs i 6 a kap. 1 § i dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag.

7 Stödmottagare

Regeringens förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”stödmottagare” för stöd på bränsleskatteområdet. Stödmottagare är den som i dessa fall

1. förbrukat bränsle för ett skattebefriat ändamål, eller
2. avseende motorbränsle som framställts av biomassa, i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Skatteverket* anser att begreppet stödmottagare bör förtydligas och nämner särskilt oklarheter avseende olika juridiska personer samt låginblandning av biodrivmedel i bensin respektive dieselbränsle. *SEKAB Biofuels & Chemicals AB* anför att definitionen av stödmottagare bör förtydligas så att det framgår vem som är stödmottagare om t.ex. importören av etanol och producenten av E85 är olika aktörer. Även Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI) efterfrågar ett förtydligande av om det är producent av det färdiga motorbränslet eller av beståndsdel som framställts av biomassa som ingår i det färdiga motorbränslet som avses. SPBI efterfrågar även ett förtydligande avseende vilka aktörer som kan vara stödmottagare.

Skälen för regeringens förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste stöden uppfylla de krav som ställs i denna. Det rör sig alltså om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även

gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd. Vidare gäller enligt FIBER att stödet inte får beviljas andra än små och medelstora företag och att stödet inte får överstiga vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 samt artikel 2. Dessa begränsningar bedöms dock inte vara aktuella för de stödordningar som avser vattenbruk, se punkterna 4 och 8 i tabell 1 i avsnitt 6, med hänsyn till omfattningen av vattenbruksverksamhet i Sverige.

Av gruppundantagsförordningarna respektive EEAG följer även att en förutsättning för få statligt stöd är att vissa uppgifter om stödmottagare offentliggörs på en webbplats. För att dessa villkor ska kunna uppfyllas föreslås att en definition på stödmottagare för bränsleskattestöden införs i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare.

I flertalet situationer är det inget problem att avgöra vem som är mottagare av ett statligt stöd. Som exempel kan nämnas det företag som söker och mottar ett stöd som används för att köpa in en maskin som bidrar till miljöförbättringar inom företagets verksamhet. När det gäller de stöd som ges i form befrielse från skatt på bränslen enligt LSE är det dock inte i alla situationer lika självklart. Detta beror bl.a. på hur förfarandereglererna för att få del av en skattebefrielse är konstruerade. Utifrån de EU-rättsliga statsstödsreglerna, EU-domstolens uttolkning av dem samt kommissionens beslutspraxis föreslås därför följande innebörd av begreppet stödmottagare vid tillämpningen av de bestämmelser som föreslås i denna proposition för de olika fallen av bränsleskattestöd.

Flera remissinstanser efterfrågar ett förtydligande av om det är producenten av det färdiga motorbränslet eller av beståndsdel som framställts av biomassa som ingår i det färdiga motorbränslet som avses träffas av definitionen av stödmottagare. Stödmottagare för skattebefrielsen för motorbränsle som framställts av biomassa enligt 7 kap 3 a och 3 c–4 §§ LSE bör anses vara producenten av motorbränslet så länge motorbränslet är producerat i Sverige. I annat fall är stödmottagaren den som fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland. Detta stämmer överens med den innebörd av begreppet stödmottagare som kommissionen uttalat i sina beslut om godkännande av svenska stödordningar på bränsleskatteområdet, se t.ex. kommissionens beslut den 14 december 2015 i ärende SA.43301 (flytande biodrivmedel) och den 3 juni 2013 i ärende SA.35586 (vissa flytande biobränslen och biogas för uppvärmning).

Flera remissinstanser efterfrågar även ett förtydligande avseende vilken aktör som avses som producent eller importör. Enligt regeringens uppfattning bör med producent eller importör i detta lagstiftningsärende förstås den aktör som producerar eller importerar det färdiga motorbränslet. Med det färdiga motorbränslet avses t.ex. etanolbränslet E85, biogas som uppgraderats till fordonsgas etc. Det kan också vara den som framställer bensin eller dieselbränsle med en viss andel låginblandat biodrivmedel. Stödmottagare är alltså inte den aktör som producerat eller

Prop. 2015/16:159 importerat t.ex. etanol som i ett senare led används för tillverkning av E85.

Stödmottagare för bränslen som används för övriga skattebefriade användningsområden som utgör statligt stöd på bränsleskatteområdet bör anses vara den som förbrukat bränslet för det skattebefriade ändamålet. Det gäller alltså de fall av skattebefrielse som följer av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 samt av 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § LSE. För en redovisning av vilka användningsområden som avses i respektive lagrum hänvisas till tabell 1 i avsnitt 6.

I avsnitt 9 behandlas hur insamlingen bör ske av de olika uppgifter om stödmottagarna som är nödvändiga för att genomföra EU:s regler om offentliggörande och information om stöd på en webbplats. Det kan noteras att stödmottagare för skattebefrielse på biodrivmedel kan vara annan än den som i egenskap av skattskyldig gör avdrag för skatt på biodrivmedel. Det ingår således som en del i Skatteverkets arbete med att sammanställa uppgifter för inrapportering till webbplatsen att summera stödbelopp i form av avdrag i deklARATIONER som görs av olika skattskyldiga per stödmottagare.

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 11 b §, införs i LSE.

8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter

Regeringens förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd”.

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter, och
2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som utgör statligt stöd får inte ges om den som drar fördel av stödet är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Skatteverket* påpekar att bedömningen av om ett företag är i ekonomiska svårigheter ligger utanför vad som Skatteverket tidigare haft att hantera och kräver stora resurser samt även om så sker kan problem uppkomma då vissa nödvändiga uppgifter som föreskrivs enligt EU-regelverket inte är tillgängliga för verket. Skatteverket påpekar även behovet av att verket får kännedom om att företag är föremål för betalningskrav som anges i bestämmelsen. Verket önskar också klargörande av vid vilken tidpunkt bedömningen av om ett företag är i svårigheter ska ske. *IKEM* anser att kravet på att den som gör avdrag ska garantera att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd innebär en ökad risk för företaget som

ansöker om avdrag. Detta riskerar enligt IKEM att leda till färre affärer, vilket i sig påverkar uppsatta mål inom området förnybart. *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio)* ifrågasätter om ett krav på att säkerställa ”information om att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd” vid import kan ses som hämmande enligt frihandelsavtalet. Genom regeln om att stöd inte får ges till ”företag i ekonomiska svårigheter” anser Svebio även att det skapas ett osäkerhetsmoment på marknaden, som gör att olika aktörer kommer att behandlas olika och regelverket kommer därmed att fungera som ett handelshinder. *Energigas Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna, Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* avstyrker förslaget att genomgående för samtliga stödordningar på bränsleskatteområdet använda den striktaste definitionen av ”företag i svårigheter” enligt den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER) och föreslår att företag i ekonomiska svårigheter för de stödordningar som omfattas av energi- och miljöstödsriktlinjerna (EEAG) i stället definieras enligt punkt 16 i EEAG eller enligt artikel 2.18 i GBER med undantag från punkten e. *Energigas Sverige* anför också att klargöranden bör ges om hur strikt reglerna ska tolkas och följas upp. Svebio menar att definitionen av begreppet ”företag i ekonomiska svårigheter” innehåller betydande grader av osäkerhet, vilket även gäller vid vilket tillfälle den som lämnar uppgifter om stödmottagaren ska anses ha fått vetskap om att denne är ”ett företag i ekonomiska svårigheter” samt vad som gäller för beställda och inköpta respektive lagerhållna kvantiteter biobränslen. Svebio påpekar att en ytterligare osäkerhet skapas genom att definitionen uppges vara ”dynamisk”, dvs. att definitionen kan förändras. *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* efterfrågar information om hur den ekonomiska risken för den skattskyldige ska hanteras om stödmottagaren inte var i ekonomiska svårigheter när den skattskyldige köpte produkten men är det vid deklarationstillfället, dvs. om det är inköpstillfället, leveranstillfället eller deklarationstillfället som är styrande. SPBI anför också att särskilda problem gäller för vissa av kraven i drivmedelsindustrin med de fluktuationer som sker i världsmarknadspriser och valutor. Vidare anser SPBI att kravet på att den skattskyldige ska veta om stödmottagaren är i ekonomiska svårigheter kan förorsaka betydande ekonomiska risker för den skattskyldige då informationen inte finns vid deklarationstillfället. SPBI menar också att det inte är rimligt att företag ska delge sina konkurrenter finansiell information. SPBI anför också att syftet med att inte ge stöd till den som är i ekonomiska svårigheter är att stöd kan fås från flera håll och anser därför att bara den som fått stöd från annat håll borde undantas från skattebefrielsen. *Energigas Sverige* efterfrågar tydligare vägledning om hur ett ”företag” ska definieras eftersom begreppet blir avgörande för bedömningen om företaget ska anses vara i ekonomiska svårigheter eller inte.

Bakgrunden till förslaget: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt kan vara utformade så att åtgärderna utgör statligt stöd enligt EU-rätten. De delar av EU:s statsstödsregler som är av betydelse i detta lagstiftningsärende redovisas i avsnitt 4.2.

Skälen för regeringens förslag: För att omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet måste

Prop. 2015/16:159 stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Det rör sig alltså om kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. Ett av dessa krav, som även gäller enligt kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, är att ett företag som tar emot ett statligt stöd inte får vara i svårigheter eller vara föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet stöd.

I och med sitt medlemskap i EU har Sverige överlåtit en del av sin beslutanderätt till EU:s institutioner. Detta har skett i olika grad. Inom vissa områden har EU ensam beslutanderätt med stöd av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta gäller t.ex. konkurrenspolitiken, varav statsstödsreglerna är en del. Huvudregeln enligt unionsrätten är att statligt stöd inte är tillåtet, då det riskerar att snedvrider konkurrensen på den inre marknaden. Statligt stöd kan dock undantagsvis vara tillåtet i vissa fall.

I unionsrätten ställs upp olika krav för att statliga stöd ska tillåtas. Ett av dessa är att sådant stöd så gott som undantagslöst inte får ges till en stödmottagare som är i ekonomiska svårigheter. Det kan endast godkännas av kommissionen under särskilda omständigheter enligt regler i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014). Ett annat krav är att det inte får betalas ut till någon som har tagit emot ett olagligt statligt stöd och kommissionen därför riktat ett återbetalningskrav mot stödmottagaren som denne inte återbetalat. Dessa krav gäller vid det tillfälle då stödet anses beviljat. För de aktuella skattestöden bör detta anses inträffa vid den tidpunkt då någon lämnar en skattedeklaration eller ansöker om återbetalning av skatt. Detta gäller alltså även i de fall då stödmottagaren är någon annan än den skattskyldige, som kan vara fallet i fråga om skattestöden på biodrivmedelsområdet som administreras genom avdrag. Det saknar således i detta fall, som ifrågasatts av Svebio och SPBI, betydelse om den skattskyldige långt tidigare köpt in och därefter under skatteuppskov lagerhållit drivmedlet. Utifrån den föreslagna definitionen av begreppet stödmottagare bedöms även att den skattskyldige i många fall är att anse som stödmottagare så vitt gäller biodrivmedelsstöden.

Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el föreslår i sitt betänkande SOU 2015:87 att de angivna EU-kraven sammanfattas i begreppet ”otillåten stödmottagare”, som av utredningen föreslås införas i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Regeringen anser att det är lämpligt att i princip välja detta tillvägagångssätt när det gäller de statliga stöd som finns på bränsleskatteområdet. En något annorlunda språklig utformning av begreppet bör dock väljas. Regeringen föreslår därför att begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd” införs i LSE. Den materiella

innebörden är dock densamma som utredningens begrepp ”otillåten stödmottagare”. I det fortsatta lagstiftningsarbetet med anledning av förslagen i SOU 2015:87 avses samma begrepp som nu föreslås användas. Begreppet används bl.a. i de föreslagna lydelseerna av 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ LSE. *Lagrådet* anser dessa bestämmelser på grund av utformningen av definitionen blir svåra att läsa. Regeringen delar dock inte Lagrådets uppfattning utan anser att begreppet i dess föreslagna utformning ges en klar och enkelt begriplig innebörd samtidigt som nedsättningsbestämmelserna kan hållas korta genom att en upprepning av de rekvisit som läggs i definitionen undviks. Däremot finner regeringen det lämpligt att i övrigt redaktionellt utforma 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ LSE i enlighet med Lagrådets påpekande om den ordning enligt vilken de olika punkterna i paragraferna bör anges.

Eftersom vem som är stödmottagare för stöd på bränsleskatteområdet inte genomgående bör anses vara den som söker återbetalning av skatt eller den som är skattskyldig och gör avdrag i en skattedeclaration, föreslås – som framgår av avsnitt 7 – även att en definition av begreppet ”stödmottagare” införs vad gäller bränsleskattestöden.

Som utredningen uttalar (se SOU 2015:87 s. 322) är frågan om återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statligt stöd normalt inte förenad med några bedömningsfrågor, eftersom det då finns ett beslut i saken. Denna typ av ärenden är emellertid ovanliga och regeringen kommer, som efterfrågas av *Skatteverket*, att säkerställa att Skatteverket i sådana fall får del av aktuellt beslut.

Även kravet att stödmottagarna inte får vara i svårigheter görs i förhållande till vissa i EU-rätten närmare angivna objektiva kriterier. Utredningen hanterar i sitt förslag endast statligt stöd på elskatteområdet som ryms inom tillämpningsområdet för GBER. Vissa av bränsleskattestöden genomförs dock med stöd av FIBER eller har beslutats av kommissionen i enlighet med EEAG. Så vitt regeringen kan bedöma är dock, till skillnad från vad som anges i promemorian, definitionerna av vad som är att anse som ett företag i ekonomiska svårigheter materiellt desamma i EEAG och GBER, även om den språkliga utformningen av texterna varierar något. Flera remissinstanser tar upp punkten e i artikel 2.18 i GBER som bl.a. rör räntetäckningsgraden baserad på EBITDA (Earnings before interest, taxes, depreciation and amortization, dvs. resultat före finansiella poster, skatter samt av- och nedskrivningar) för företag som inte är små eller medelstora och hävdar att denna är striktare än motsvarande bestämmelse i punkten 16 i EEAG. I punkten 16 i EEAG hänvisas dock till gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 1.10.2004, s. 2) eller till de riktlinjer som ersätter dessa. 2004 års riktlinjer har 2014 ersatts med kommissionens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av icke-finansiella företag i svårigheter (EUT C 249, 31.7.2014), förkortade omstruktureringsriktlinjerna, där punkt 20.d är identisk med artikel 2.18.e i GBER.

För att skapa en enklare hantering för både stödmottagare och Skatteverket är det enligt regeringens uppfattning lämpligt att hänvisningen i LSE görs till en bestämmelse i unionsrätten och därvid bör lämpligen väljas definitionen i GBER som alltså genomgående används för samtliga stödordningar på bränsleskatteområdet. Eftersom GBER

Prop. 2015/16:159 innehåller samma krav som de definitioner som gäller enligt EEAG säkerställer förslaget därmed att EU-rättens krav respekteras. Även i fråga om skattestöd som sker inom ramen för FIBER uppfylls härigenom kraven. I en ny bestämmelse i LSE föreslås således en direkt hänvisning till artikel 2.18 i GBER, där begreppet företag i ekonomiska svårigheter definieras. Hänvisningen till GBER bör vara dynamisk, dvs. avse GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen för att säkerställa att unionsrättens statsstödskrav uppfylls vid varje tillfälle då ett miljöskattestöd beviljas.

Kraven enligt artikel 2.18 i GBER rör aktiebolag eller företag där ägarna har personligt ansvar och där mer än hälften av aktiekapitalet respektive det egna kapitalet har gått förlorat på grund av förluster, företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller skulle kunna försättas i konkurs, har fått viss typ av stöd eller vad gäller stora företag, har en viss skuldsättnings- och räntetäckningsgrad. Nedan redogörs mer i detalj för dessa krav.

I GBER definieras ”företag i svårigheter” som ett företag för vilka minst en av följande omständigheter råder.

”a) I fallet med aktiebolag (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det tecknade aktiekapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Detta är fallet om avdrag för ackumulerade förluster från reserver (och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel) leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet.

b) I fallet med ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld (utom små eller medelstora företag som funnits i mindre än tre år eller, när det gäller berättigande till riskfinansieringsstöd, små eller medelstora företag inom sju år från deras första kommersiella försäljning som berättigar till riskfinansieringsinvesteringar enligt sunda marknadsprinciper tillämpade av de finansiella intermediärer som valts ut), om över hälften av det bokförda egna kapitalet har försvunnit på grund av ackumulerade förluster. Vid tillämpningen av denna bestämmelse avses med ”ett företag där åtminstone några ägare har obegränsat ansvar för företagets skuld” särskilt de typer av företag som nämns i bilaga II till direktiv 2013/34/EU.

c) Om företaget är föremål för ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran.

d) Om företaget har fått undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka lånet eller avslutat garantin, eller har fått omstruktureringsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

e) I fallet med ett företag som inte är ett litet eller medelstort företag, där, för de senaste två åren, Prop. 2015/16:159

(1) företagets bokföringsmässiga skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och

(2) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar, EBITDA, [dividerat med räntekostnaderna. Detta tillägg ingår i bl.a. den engelska men inte den svenska språkversionen] har legat under 1,0.”

En stödmottagare som inte uppfyller de ovan angivna kraven har inte rätt att ta emot statligt stöd. Regeringen föreslår därför att kraven förs in som uttryckliga villkor för att medges skatteavdrag respektive återbetalning i LSE i de fall där statliga stöd på bränsleskatteområdet förekommer. Det innebär att dessa materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet.

En EU-förordning (GBER), som alltså i detta fall reglerar den aktuella definitionen av företag i svårigheter, gäller i Sverige direkt i den form den är beslutad och kan inte, i motsats till vad *Svebio* gör gällande, anses som ett handelshinder. Inte heller vad som *SPBI* anför om skälet till de aktuella reglerna eller problem med att uppge finansiell information föranleder en annan bedömning. Regeringen saknar befogenhet att, som vissa remissinstanser framför önskemål om, föreslå lagstiftning som ersätter de krav som lagts fast i EU-förordningen. Den omständigheten, som påpekas av *Skatteverket*, *IKEM*, *Energigas Sverige*, *SPBI* och *Svebio*, att tolkningen av de olika krav som unionsrätten lagt fast kan innehålla olika osäkerhetsmoment är inte en omständighet som gör att kraven inte behöver uppfyllas för att statligt stöd ska få beviljas. Noteras bör dock att räntetäckningsgraden finns i flera andra språkversioner av punkten 18.e.2 än den svenska. Det är därför rimligt att basera kriteriet i den punkten på den engelska språkversionen, som baseras på en räntetäckningsgrad där inkomsterna utgår från måttet EBITDA.

Den som väljer att göra ett avdrag eller ansöka om återbetalning av skatt i de fall skattelättnaden utgör ett statligt stöd har bevisbördan för att de krav som uppställts uppfylls. Det är en uppgift för Skatteverket, att som ett led i sin sedvanliga, självständiga revisionsverksamhet utifrån riskbedömning och liknande välja hur verket bedriver sin kontrollverksamhet av hur lagstiftningen följs. De uppgifter som behövs för att kontrollera att kraven i artikel 2.18 i GBER uppfylls bedöms regelmässigt kunna återfinnas i stödmottagarens bokföring eller på annat sätt kunna göras tillgängligt för Skatteverket som ett led i verkets revisionsverksamhet. Regeringen saknar befogenhet att, som *Energigas Sverige* förordar, detaljstyra myndighetens arbete.

I det fall där stödmottagaren inte är den skattskyldige själv, dvs. då avdrag görs för skatt på den andel av ett motorbränsle som framställts av biomassa, åligger det alltså den skattskyldige att visa att avdraget inte hänförs sig till biodrivmedel som framställts av en producent respektive importör av motorbränslet som vid tidpunkten då deklarationen görs är ett företag utan rätt till statligt stöd (jfr avsnitt 7 om stödmottagare och

Prop. 2015/16:159 avsnitt 9.8 om att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare). På motsvarande sätt bör den omständigheten att stödmottagaren kan komma på obestånd under den tid som förflyter mellan att ansökan om skatteåterbetalning lämnats in och Skatteverket beslutar om återbetalning sakna betydelse i sammanhanget.

De företag, som faller in under något av de kriterier som läggs fast i artikel 2.18 i GBER, är sådana företag där det nästan är säkert att de kommer att lägga ner sin verksamhet på kort eller medellång sikt (jfr punkten 20 av omstruktureringsriktlinjerna). Det är alltså fråga om avgörande ekonomiska svårigheter där stöd i form av nedsättning av energibeskattningen på fossila bränslen inte bör avgöra om företaget fortätter sin verksamhet eller inte. Huvuddelen av de krav som läggs fast i artikel 2.18 i GBER rör företag som bedrivs i bolagsform, dvs. aktiebolag, kommanditbolag eller handelsbolag. Således hänför sig *punkten a* särskilt till aktiebolag och *punkten b* särskilt till handelsbolag och kommanditbolag. I de fall där yrkesmässig verksamhet drivs av en enskild näringsidkare torde det i allt väsentligt röra sig om verksamhet av begränsad ekonomisk omfattning och insolvensbedömningen bedöms i praktiken i huvudsak innefatta fall där stödmottagaren försatts i personlig konkurs, dvs. *punkten c*. För bolag kan förutom konkurstillstånd även särskilt förfarande för att rekonstruera dess verksamhet (företagsrekonstruktion) aktualiseras. Båda dessa fall innebär dock beslut av myndighet och är därför allmänt tillgängliga.

Punkten d rör företag som har mottagit undsättningsstöd eller omstruktureringsstöd enligt omstruktureringsriktlinjerna. Sådana stöd är sällan förekommande. Det kan även noteras att definitionen av stödmottagare inom ramen för detta lagstiftningsprojekt inskränker sig till aktörer inom Sverige. Vad gäller kraven enligt *punkten e* begränsas de enligt definitionen till stora företag och de båda kriterierna ska ha uppfyllts under de senaste två åren. En rimlig tolkning bör vara att härmed avses de två senaste räkenskapsåren innan den tidpunkt då stödet anses beviljat, dvs. antingen när deklarationen eller ansökan om återbetalning av skatt görs. För definitionen av stora företag, se 1 kap. 13 § 1 i förslaget till ändring av LSE. Andelen svenska företag som faller inom definitionen för ”stora företag” är mycket låg och kraven enligt *punkten e* bedöms endast röra omkring 150-250 företag inom främst tillverkningsindustrin.

Till ledning för tolkningen av vad som i statsstödssammanhang bör avses med företag finns i bilaga I till GBER följande definition av begreppet företag: ”Varje enhet, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet ska anses som ett företag.”

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 1 kap. 12 §, införs samt att ändringar görs i 7 kap. 1, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ samt i 9 kap. 2 § LSE.

9 Genomförande av krav på offentlighet och information om bränsleskattestöd på en webbplats

9.1 Allmänt om vilka regelförändringar och överväganden som behövs

För att kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information krävs att Skatteverket får tillgång till de uppgifter som ska offentliggöras och de uppgifter som behövs för att kunna bedöma i vilka fall offentliggörande ska ske. Uppgifter om individuella stöd behöver särskiljas per stödordning. I detta arbete behöver uppgifter kunna behandlas på ett ändamålsenligt sätt. Vidare måste det finnas en reglering som tillåter att uppgifterna lämnas för offentliggörande. Förslag och bedömningar i dessa frågor redovisas i följande avsnitt.

9.2 Utgångspunkter för vilka aktörer som ska lämna uppgifter om stödmottagare

Regeringens bedömning: En direktkontakt mellan Skatteverket och stödmottagarna bör skapas för samtliga stödmottagare. Stödmottagare bör därför ingå i någon av följande kategorier:

1. sökande av återbetalning av skatt,
2. skattskyldig som redovisar egen förbrukning av bränsle,
3. den som i egenskap av upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare är producent eller importör av biodrivmedel.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas inga synpunkter på bedömningen i detta avsnitt.

Bakgrunden till bedömningen: I sitt betänkande SOU 2015:87 lämnar Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förslag om genomförande av kraven på offentlighet och information på en webbplats i fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på el. Utredningens förslag innebär ett krav på uppgiftslämnande av den som gör anspråk på nedsatt skatt genom återbetalning. Konsekvensen av att uppgifter eventuellt inte lämnas är att återbetalning inte medges. De uppgifter som kravet avser sammanförs av utredningen i det nya begreppet ”uppgifter om stödmottagare” och omfattar följande:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora/stora) uppgiftslämnaren hör till,
2. den region där uppgiftslämnande företag är beläget, och
3. uppgiftslämnande företags verksamhetsområde, allt enligt vissa kategoriseringar som används inom EU.

Vad som avses med stödordningar som utgörs av skattebefrielse på bränsleskatteområdet behandlas närmare i avsnitt 6. För att dessa statliga stöd ska vara förenliga med EU-rätten måste vissa krav på

Prop. 2015/16:159 offentliggörande och information om stöden på en webbplats uppfyllas. Det framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, samt i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare avsnitt 4.2.5 och 4.2.6. En del av dessa krav handlar om allmänt tillgänglig information om beviljande myndighet m.m. för stödordningen. Andra krav handlar dock om uppgifter om de individuella stödmottagarna och i detta avsnitt behandlas hur det bör säkerställas att dessa samlas in på ett ändamålsenligt sätt.

Skälen för regeringens bedömning: I syfte att skapa en väl fungerande ordning för insamlandet av nödvändiga uppgifterna om individuella stödmottagare bör en generell utgångspunkt vara att söka begränsa den administrativa bördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket samtidigt som det säkerställs att nödvändiga uppgifter samlas in och finns tillgängliga för Skatteverkets fortsatta arbete med att säkerställa att uppgifter kan publiceras på webbplatsen samt finnas tillgängliga för kommissionens uppföljande granskningar av stödordningarna. Det är därför angeläget att skapa en direktkontakt mellan Skatteverket, i egenskap av stödgivande myndighet, och stödmottagarna och det bedöms inte, som *Tillväxtverket* föreslår, ändamålsenligt att utanför skattesystemet skapa system för sådant uppgiftslämnande.

I flertalet fall på bränsleskatteområdet finns redan i dag en direktkontakt, genom att en skattskyldig redovisar sin egen förbrukning för skattebefriade ändamål i en deklaration eller att en förbrukare köper bränsle i beskattat skick och därefter ansöker om återbetalning av hela eller delar av skatten. I fråga om biodrivmedel är dock, som utvecklas i avsnitt 7, stödmottagaren producenten av motorbränslet eller den som importerar eller för in det från ett annat EU-land. Stödmottagare bör därför ingå i någon av följande kategorier:

1. sökande av återbetalning av skatt,
2. skattskyldig som redovisar egen förbrukning av bränsle, eller
3. den som i egenskap av upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare är producent eller importör av biodrivmedel.

De olika kategorierna behandlas separat i följande avsnitt.

9.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare

Prop. 2015/16:159

Regeringens förslag: Det ska inte längre vara möjligt att i egenskap av skattebefriad förbrukare ta emot bränsle med nedsatt skatt för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället genom att en skattskyldig får göra avdrag för skatten vid egen förbrukning av bränsle medan övriga förbrukare får ansöka om återbetalning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* välkomnar förslaget. *Lantbrukarnas Riksförbund* och *Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna (LRF)* anför att förslaget medför likviditetseffekter för yrkesmässiga växthusodlarföretag som kan vara betydande.

Skälen för regeringens förslag: Genom att bli godkänd som skattebefriad förbrukare kan i dag den som förbrukar bränsle för vissa skattebefriade ändamål ta emot bränsle utan skatt eller med nedsatt skatt från en skattskyldig. Systemet med skattebefriad förbrukare tillämpas för olika skattebefriade ändamål som inte anses utgöra statligt stöd. Det enda av dessa ändamål, där skattebefrielsen utgör statligt stöd, är den nedsatta skatt för uppvärmningsbränslen som gäller för den som bedriver yrkesmässig växthusodling.

Den skattskyldige redovisar i sin deklaration ett samlat avdrag för alla de leveranser som gjorts till skattebefriade förbrukare under redovisningsperioden. Någon möjlighet att i dag koppla de belopp som dragits av till enskild stödmottagare finns alltså inte.

För att säkerställa att EU-rättens krav på offentliggörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt bör en direktkontakt gälla mellan Skatteverket och stödmottagaren. Växthusodlarna föreslås därför, som tillstyrks av *SPBI*, på samma sätt som redan i dag gäller för övrig jordbruksverksamhet samt för tillverkningsindustrin, hänvisas till att ansöka om återbetalning i efterhand av skatten, i den mån förutsättningarna att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare inte finns. Det föreslås därför att det inte längre ska vara möjligt att bli godkänd som skattebefriad förbrukare för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling. Regeringen bedömer, till skillnad från vad som förs fram av *LRF*, att likviditetseffekterna av övergången till ett återbetalningssystem är av sådan begränsad omfattning att skäl av den anledningen saknas till en annan bedömning. Växthusodling ryms i begreppet jordbruksverksamhet och genom förslaget jämföras i energiskattelagstiftningen den som bedriver yrkesmässig växthusodling med den som bedriver annan yrkesmässig jordbruksverksamhet.

Prop. 2015/16:159 Förslaget innebär ändringar i 6 a kap. 1 § och 8 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi samt i 6 a kap. 1 § i dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag.

9.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning

Regeringens förslag: Avdragsrätten slopas för skatt på bränsle som en skattskyldig sålt som bränsle för uppvärmning till en stödmottagare och som utgör vegetabiliska eller animaliska oljor eller fetter, icke-syntetisk metanol, Fame eller biogas. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället genom att förbrukaren av bränslet ges rätt att ansöka om återbetalning.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas inga synpunkter på förslaget i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Av 7 kap. 3 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, följer i dag att skattebefrielsen för vissa uppvärmningsbränslen av biomasseursprung åstadkoms genom att den skattskyldige får göra avdrag för skatt på sådant bränsle som den skattskyldige antingen själv har förbrukat eller sålt till någon som inte är skattskyldig. Det rör sig om skattebefrielse för bl.a. vegetabiliska och animaliska oljor och fetter, icke-syntetisk metanol samt biogas.

För att säkerställa att EU-rättens krav på offentliggörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt bör en direktkontakt gälla mellan Skatteverket och stödmottagaren. Andra än skattskyldiga som förbrukar de aktuella uppvärmningsbränslena föreslås därför ges möjlighet att söka återbetalning av skatt. I dessa fall är, som framgår av avsnitt 7, förbrukaren av bränslet den som anses som stödmottagare. Det bedöms som en svårframkomlig väg att ålägga den skattskyldige att lämna de uppgifter som krävs enligt EU-rätten om sina kunder. Den skattskyldiges möjlighet att göra avdrag för skatt på sådant bränsle som sålts som bränsle för uppvärmning till en stödmottagare föreslås därför slopas och en motsvarande möjlighet för förbrukaren att söka återbetalning av skatt i dessa fall skapas. Den skattskyldiges egen förbrukning av aktuella bränslen ger även i fortsättningen rätt till avdrag.

Avdragsrätten för de aktuella bränslena behålls i de fall en skattskyldig har sålt bränslet för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare. Detta innebär alltså att en privatperson, på samma sätt som i dag, får del av skattebefrielsen i samband med sitt förvärv av bränslet från en skattskyldig.

Förslaget föranleder att två nya paragrafer, 6 a kap. 2 b och 2 c §§ införs samt att ändringar görs i 7 kap. 3 och 4 §§ LSE.

Regeringens förslag: Det ska inte längre vara möjligt för den som är skattskyldig för energiskatt på el att i elskattedecklarationen göra avdrag för skatt på bränsle. Sådan skattebefrielse åstadkoms i stället endast genom avdrag i bränsleskattedecklaration vid förbrukning av den som är skattskyldig för bränsle eller genom ansökan om återbetalning i övriga fall.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* avstyrker förslaget och anser att branschen även fortsättningsvis bör ges möjlighet att yrka avdrag för skatt på fossila bränslen i sina elskattedecklarationen då det skulle underlätta administrationen väsentligt för berörda företag.

Skälen för regeringens förslag: Energibeskattningen av el regleras i huvudsak i 11 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. I dag kan emellertid den som är skattskyldig för el i sin elskattedecklaration även yrka avdrag för skatt på bränslen som använts för vissa ändamål. Det rör sig om el- och kraftvärmeproduktion. Avdrag och återbetalning av skatt på bränslen regleras i 7 kap. resp. 9 kap. LSE i de fall rätt till nedsättning av skatten för användning av bränsle för dessa ändamål följer av 6 a kap. LSE. Den som är skattskyldig för bränslen kan få nedsättningarna genom att i sin deklARATION yrka avdrag för skatt på bränslen som använts för dessa ändamål enligt 7 kap. 1 § medan den som inte är skattskyldig för bränslen har möjlighet att få nedsättningen genom att begära återbetalning enligt 9 kap. 2 §.

Den lägre beskattningen av fossila bränslen för framställning av värme i kraftvärmeanläggningar inom EU:s system för handel med utsläppsrätter (se 6 a kap. 1 § 17 a LSE) respektive utanför handels-systemet (se 6 a kap. 3 § LSE) utgör statligt stöd. Dessa bränsleskatte-lättnader kan i dag även administreras genom avdrag i elskattedecklarationen. För att säkerställa att EU-rättens krav på offentliggörande och information om individuella stöd kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt är det lämpligt att skattenedsättning för användning av bränslen enbart förmedlas genom de ordinarie förfarandena för sådan nedsättning i stället för att förmedlas via elskattedecklarationer. Vad *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* framför utgör inte skäl för regeringen att göra en annan bedömning. Det föreslås därför att det inte längre ska vara möjligt för den som är skattskyldig för energiskatt på el att i elskattedecklarationen göra avdrag för skatt på bränsle i de aktuella situationerna. I syfte att göra skattesystemet mindre komplext och mer överskådligt föreslås även att den kvarvarande möjligheten att i en elskattedecklaration göra avdrag för skatt på fossila bränslen som använts för att framställa el slopas. Genom förslaget kommer således nedsättningar av skatt på bränslen därefter inte att i något fall även kunna hanteras inom ramen för reglerna för elbeskattning i 11 kap. LSE.

Prop. 2015/16:159 Den aktör som i dag gör ett avdrag för skatt på bränslen i sin elskattedeklaration behåller alltså sin rätt till skattenedsättning även om gången för att erhålla nedsättning förändras. I enlighet med förslag i andra delar i denna proposition kompletteras regler om sådan skattebefrielse som är statligt stöd med uppgiftsskyldighet samt begränsas så att nedsättning inte är tillgänglig för företag utan rätt till statligt stöd.

Förslaget innebär att 11 kap. 10 § LSE slopas.

9.6 Den stödmottagare som ansöker om återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter

Regeringens förslag: I lagen om skatt på energi införs begreppet ”uppgifter om stödmottagare”. Med det begreppet avses uppgift om:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till,
2. i vilken region det stödmottagande företaget är beläget på NUTS 2-nivå, och
3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på bränsleskatteområdet ska beviljas genom återbetalning är att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare för sin verksamhet. Uppgifterna behöver dock endast lämnas om återbetalning söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i det fall det rör sig om stöd till vattenbruk, och
2. 200 000 euro i övriga fall.

En särskild bestämmelse införs i lagen om skatt på energi som generellt reglerar vilken växelkurs som ska användas för omräkning av eurogränser som anges i den lagen till svenska kronor.

Ansökan om återbetalning eller kompensation ska göras elektroniskt. En ansökan som lämnats för en sökande, som är en juridisk person, ska anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås dock bestämmelsen om växelkursen för omräkning av eurogränserna till svenska kronor som en del av 9 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, där bestämmelser finns om återbetalning av skatt på bränslen. Promemorian innehåller inga förslag om att ansökan om återbetalning ska göras elektroniskt eller att en ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, under vissa förutsättningar ska anses ha lämnats av sökanden.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. I syfte att minska den administrativa bördan föreslår *Skatteverket* att beloppsgränsen för återbetalning höjs till 25 000 kronor per år samt att krav bör ställas på elektronisk ansökan vid ansökan om återbetalning av

skatt på bränsle. Verket anser vidare att regler om vilka uppgifter som ska lämnas ska regleras i lag och inte i föreskrift samt framför önskemål om att det bör utvecklas hur region och verksamhetsområde ska bestämmas enligt EU-förordningarna.

Bakgrunden till förslaget: I sitt betänkande SOU 2015:87 lämnar Utredningen om sektorsneutral och konkurrenskraftig energiskatt på el förslag om inhämtande av sådana uppgifter som krävs för att genomföra kraven på offentlighet och information på en webbplats i fall av statligt stöd som ges i form av befrielse från energiskatt på el, jfr avsnitt 9.2. Utredningen föreslår att en definition av begreppet ”uppgifter om stödmottagare” införs. Kraven på offentliggörande och information om stöden på en webbplats framgår av artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, artikel 9 i kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, samt i punkt 104 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa bestämmelser handlar om offentliggörande och information på en webbplats, se närmare avsnitten 4.2.5 och 4.2.6.

Skälen för regeringens förslag: Regeringen finner inte, som begärs av *Skatteverket*, skäl att föreslå en höjd gräns för vilka belopp som kan återbetalas. Däremot anser regeringen att det är lämpligt att tillmötesgå Skatteverkets begäran om elektroniska ansökningar och föreslår därför att ansökningar om återbetalning av eller kompensation för skatt på bränsle generellt ska göras elektroniskt. Detta bedöms bidra till en snabbare hantering och vara till fördel både för sökandena och för Skatteverket. Möjligheten till icke-elektronisk ansökan behålls endast för de sällsynta fall av återbetalning av skatt som betalats i Sverige, där bränslet under vissa angivna förhållanden därefter flyttats till ett annat EU-land eller kommit att beskattas där (se 9 kap. 10 och 11 §§ LSE).

Förslaget i SOU 2015:87 bör tas som utgångspunkt även avseende statligt stöd som ges i form av återbetalning av skatt på bränsleskatteområdet. Regeringen föreslår därför att en definition av begreppet ”uppgifter om stödmottagare” införs i LSE. En förutsättning för att statligt stöd i form av skattebefrielse på bränsleskatteområdet ska beviljas genom återbetalning föreslås vara att sökanden lämnar uppgifter om stödmottagare för sin verksamhet. Med begreppet ”uppgifter om stödmottagare” avses uppgift om:

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till,
2. i vilken region det stödmottagande företaget är beläget på NUTS 2-nivå, och
3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.

Indelningarna enligt punkterna 2 och 3 avser indelning enligt nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) respektive statistisk näringsgrensindelning (Nace). De grundar sig på olika EU-

Prop. 2015/16:159 förordningar och en direkt hänvisning till definitionerna enligt dessa förordningar bör därför ske i den reglering som föreslås i LSE. I syfte att undvika oklarheter om vilken information som stödmottagaren ska lämna i sin ansökan om återbetalning är det lämpligt att hänvisa till rättsakten i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning). En följd av att ha statistiska hänvisningar blir att om rättsakterna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen.

De ovan nämnda uppgifterna behövs för att säkerställa att uppgifter kan lämnas om stödet på den webbplats som byggs upp för att öka insynen i stödgivningen i de olika medlemsstaterna (jfr beskrivningen i avsnitten 4.2.5 och 4.2.6). I det fortsatta lagstiftningsarbetet med anledning av förslagen i SOU 2015:87 avses begreppet ”uppgifter om stödmottagare” också att användas i fråga om regler om statligt stöd på elskatteområdet. Genom att definitionen således avses att genomgående användas i LSE kan de olika nedsättningsbestämmelserna hållas korta genom att en upprepning av de rekvisit som läggs i definitionen undviks. I syfte att tillmötesgå *Lagrådets* synpunkt om att begreppet inte används i lagförslagen, görs i förhållande till promemorians förslag vissa språkliga ändringar i 9 kap. 2 § LSE.

Det är dock inte uppgifter om alla individuella stödmottagare som behöver offentliggöras på webbplatsen utan endast de som tar emot statligt stöd i form av skattebefrielse som per stödordning uppgår till minst 500 000 euro avseende stöd enligt GBER eller EEAG samt minst 30 000 euro avseende stöd till vattenbruk enligt FIBER, allt per kalenderår. Samtidigt kan uppgifter komma att krävas även från andra stödmottagare som ett led i kommissionens granskning av olika stödordningar.

I syfte att skapa en rimlig nivå av administrativ börda för uppgiftslämnarna respektive Skatteverket föreslår regeringen att uppgiftslämnandet begränsas till att endast gälla som villkor för återbetalning som söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst 15 000 euro i fall som rör skattebefrielse till vattenbruk och till 200 000 euro i övriga fall. Dessa gränser bedöms avsevärt begränsa antalet företag som omfattas av uppgiftslämnandet. De företag som genom förslaget behöver lämna uppgifter är större företag och de uppgifter som ska lämnas är av enkel beskaffenhet som företagen regelmässigt redan i dag bör ha kännedom om. Som exempel kan nämnas uppgiften om sökanden statistiskt hör till kategorin små eller medelstora/stora företag. Den relevanta distinktionen är således mellan små och medelstora företag. Definitionen av små och medelstora företag framgår av bilaga I till GBER. Små företag definieras som företag som sysselsätter färre än 50 personer och vars omsättning eller balansomsättning inte överstiger 10 miljoner euro per år.

En bestämmelse bör införas om att den växelkurs för euro som används ska vara den som följer av artikel 13.2 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Omräkning föreslås således för varje kalenderår göras enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. En sådan omräkning har även relevans för motsvarande hantering av

återbetalning av energiskatt på el som kan utföra statligt stöd och bör därför ingå i en särskild paragraf, 1 kap. 16 § LSE, som gäller generellt för omräkning av belopp i euro som anges i LSE. Till skillnad från promemorians förslag föreslår därför regeringen att regleringen av omräkningen läggs i en särskild bestämmelse i LSE, som alltså tillämpas för samtliga de fall där en omräkning från euro till svenska kronor sker enligt LSE.

Inhämtningen av uppgifterna om stödmottagarna sker genom att sökandena lämnar uppgifter om sig själva. För att säkerställa uppgiftslämnandet bör det göras till ett materiellt villkor för att statligt stöd i form av skattebefrielse ska kunna ges genom återbetalning av skatt. Sett från den enskilde stödmottagarens perspektiv skulle detta kunna uppfattas som en onödig administrativ pålaga, men det handlar om Sveriges möjlighet att lämna statligt stöd och alltså att sökanden över huvud taget ska kunna få skattebefrielse. Regeringen föreslår därför att återbetalning av skatt i de aktuella fallen villkoras av att sökanden lämnar uppgifterna ovan.

Eftersom uppgiftslämnandet blir av direkt betydelse för beskattningen, bedöms inga lagändringar krävas för att uppgifterna ska kunna inkrävas och hanteras av Skatteverket. Som närmare utvecklas i avsnitt 8 gäller en EU-förordning i Sverige direkt i den form den är beslutad och nationell lagstiftning kan inte ersätta de krav som lagts fast i en sådan förordning. De verkställighetsföreskrifter som kan aktualiseras rörande det föreslagna uppgiftslämnandet är därför av begränsad omfattning och rör inte, som ifrågasätts av *Skatteverket*, vilka uppgifter i sig som ska lämnas. Det bör t.ex. kunna bli fråga om att regeringen i en förordning reglerar hur ett företags region bör anges när en stödmottagande verksamhet bedrivs i flera regioner (jfr avsnitt 4.2.6). I sådana föreskrifter kan bl.a. hänsyn tas till resultatet av de pågående diskussionerna om formen för redovisningen av uppgifter om företag m.m. i EU-databasen som sker mellan medlemsstaterna i en arbetsgrupp under ledning av Europeiska kommissionen. Regeringens föreskriftsrätt bedöms följa av regeringens kompetens att besluta verkställighetsföreskrifter enligt 8 kap. 7 § regeringsformen.

Förslaget föranleder att två nya bestämmelser, 1 kap. 13 och 16 §§, införs samt att ändringar görs i 9 kap. 2 och 7 §§ LSE.

9.7 Skyldighet att lämna uppgifter för upplagshavare, varumottagare och lagerhållare

Regeringens bedömning: Skyldighet att lämna uppgifter om företagets storlek samt inom vilken sektor och region verksamheten bedrivs bör ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen om skatt på energi. Sådana bestämmelser bör ges på förordningsnivå.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas inga synpunkter på förslaget i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Vad som återstår att behandla är hur Skatteverket ska få del av uppgifter om stödmottagare i de fall där skattebefrielsen åstadkoms genom avdrag som görs av en skattskyldig. I samtliga fall, utom skattebefrielse för den del av ett motorbränsle som framställs av biomassa, är den skattskyldige också förbrukare av bränslet och tillika stödmottagare (jfr den definition av stödmottagare som föreslås i avsnitt 7). Vad gäller biodrivmedel är stödmottagaren producenten eller importören av motorbränslet. Det kan givetvis röra sig om en och samma aktör, dvs. producenten eller importören kan också vara den som förbrukar motorbränslet.

Huvudregeln i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, är att tillverkning av bränsle sker i ett skatteupplag inom ramen för uppskovsförfarandet för EU-harmoniserade bränslen respektive av en lagerhållare för övriga bränslen. En importör genomför vanligen sin införsel inom uppskovsförfarandet eller – när det gäller import från tredjeland – hänför det omedelbart från tullförfarandet till ett uppskovsförfarande. Det är alltså rimligt att anta att i praktiken alla motorbränslen, för vilka avdrag görs för en beståndsdel som framställts av biomassa, framställs av någon som är godkänd som upplagshavare eller lagerhållare. Under vissa förutsättningar kan också en aktör godkännas som registrerad varumottagare och får då under skatteuppskov ta emot EU-harmoniserade bränslen. Det kan därför – om än i begränsad omfattning – förekomma att en sådan aktör är att anse som stödmottagare.

Mot den angivna bakgrunden bedöms det lämpligt att de uppgifter om en individuell stödmottagare som kan komma att behöva offentliggöras på webbplatsen bör ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt LSE. Det rör sig alltså om de situationer där det statliga stödet uppkommer i och med att avdrag medges i en punktskattedeklaration. Sådana bestämmelser om krav för godkännande bör ges på förordningsnivå. Eftersom flertalet aktörer bedöms i viss utsträckning hantera bränslen, för vilka något av de fall av skattebefrielse som utgör statligt stöd kan aktualiseras, är det rimligt att ställa kravet på lämnande av uppgifter på samtliga upplagshavare, varumottagare respektive lagerhållare. Någon beloppsmässig gräns, som föreslås för stödmottagare som söker återbetalning, bör därför inte införas.

Ett godkännande som upplagshavare, registrerad varumottagare respektive lagerhållare får återkallas bl.a. om förutsättningarna för godkännande inte längre finns (se 4 kap. 4 §, 6 § femte stycket och 15 § andra stycket LSE). Skatteverket har ett ansvar att fortlöpande pröva om förutsättningar för godkännande alltjämt föreligger. Om en godkänd aktör underlåter att efterkomma en uppmaning från Skatteverket om kompletterande uppgifter i samband med att de nya kraven införs, åligger det Skatteverket att överväga att återkalla godkännandet. Aktören fråntas därigenom rätten att under skatteuppskov framställa och hantera bränslen och hänvisas till att i förekommande fall redovisa skatt vid varje händelse som innefattar tillverkning av bränsle respektive förvärva bränsle i beskattat skick. I flertalet fall finns möjlighet för förbrukaren att för skattebefriade ändamål söka återbetalning av skatten i efterhand. Aktören

har dock rätt att även efter återkallelse återkomma med en ny ansökan, vars förutsättningar för godkännande som prövas av Skatteverket. Prop. 2015/16:159

Om någon annan än upplaghavare, lagerhållare eller godkänd varumottagare framställer skattepliktigt bränsle sker detta utanför skatteuppskov och föranleder att skattskyldighet inträder för varje gång sådan framställning sker. Det bedöms osannolikt att en sådan aktör årligen skulle komma upp i sådana stödbelopp att uppgiftsskyldighet till webbplatsen aktualiseras. Några uppgifter om sådana företag behöver därför inte samlas in.

9.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare

Regeringens förslag: Det införs ett villkor, för avdrag för skatt på den andel av ett motorbränsle som framställts av biomassa, att den skattskyldige lämnar uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* menar att det inte är praktiskt möjligt för de skattskyldiga att lämna uppgifterna om stödmottagare i samband med deklarationen.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 7 följer av den föreslagna definitionen av stödmottagare att det i fall som avses i 1 kap. 11 a § 10 eller 11 LSE rör sig om den som i Sverige producerat ett motorbränsle eller fört motorbränslet in till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland. Det är alltså fråga om att en skattskyldig sålt ett motorbränsle som helt eller delvis består av flytande biodrivmedel eller biogas och gjort avdrag för skatt på den andel av bränslet som utgörs av en beståndsdel som framställts av biomassa, se 7 kap. 3 a § och 3 c–4 §§ LSE.

Det kan noteras att stödmottagare för skattebefrielse på biodrivmedel kan vara annan än den som i egenskap av skattskyldig gör avdrag för skatt på den beståndsdel av ett motorbränsle som framställts av biomassa. Det ingår således som en del i Skatteverkets arbete med att sammanställa uppgifter för inrapportering till webbplatsen att summera stödbelopp i form av avdrag i deklarationer som görs av olika skattskyldiga per stödmottagare. För att säkerställa att Skatteverket får tillgång till nödvändiga uppgifter för denna inrapportering och att Sverige därmed uppfyller kraven på offentliggörande av individuella stöd som följer av EU-rätten, föreslås att en skyldighet införs för den som gör aktuellt avdrag i sin punktskattedeklaration att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare. Om kraven på offentliggörande inte uppfylls följs inte de krav som ställs i de beslut om statsstöds godkännande som kommissionen fattat avseende svenska skattelättnaderna för biodrivmedel.

För att säkerställa att uppgifterna lämnas in anser regeringen, till skillnad från *SPBI*, att kravet bör göras till ett uttryckligt villkor för skatteavdrag i LSE i de aktuella fallen där statligt stöd på biodrivmedelsområdet förekommer. Det innebär att detta materiella krav, på samma sätt som andra krav i skattelagstiftningen, kommer att omfattas av Skatteverkets kontrollverksamhet. Den som väljer att göra ett avdrag i sin deklaration har bevisbördan för att de krav som uppställts uppfylls. Det är en uppgift för Skatteverket att, som ett led i sin sedvanliga självständiga revisionsverksamhet utifrån riskbedömning och liknande, välja hur verket bedriver sin kontrollverksamhet av hur lagstiftningen följs.

För andra stöd på bränsleskatteområdet än de som ges för biodrivmedel är det i samtliga fall där stödet uppkommer genom avdrag i en punktskattedeklaration fråga om en förbrukning av bränsle som gjorts av den skattskyldige själv. Stödbeloppets storlek är därmed detsamma som det avdrag som görs, varför någon särskild uppgiftsskyldighet om avdragets fördelning på stödmottagare inte behövs i dessa fall.

Förslaget föranleder ändringar i 7 kap. 3 a och 3 c–4 §§ LSE.

9.9 Utlämnande av uppgifter för offentliggörande

Regeringens bedömning: En bestämmelse som innebär att sekretess inte hindrar att Skatteverket lämnar uppgifter för offentliggörande måste införas.

Promemorians bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian bedöms dock att en skyldighet för Skatteverket att lämna uppgifter till Europeiska kommissionen för offentliggörande måste föreskrivas i författning.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas följande synpunkter på förslaget i denna del. *Skatteverket* framhåller att det måste klargöras vilka uppgifter Skatteverket ska lämna för offentliggörande samt att det behövs en sekretessbrytande bestämmelse för att Skatteverket ska kunna lämna uppgifterna till kommissionen. *SEKAB Svenska Biofuels & Chemicals AB (Sekab)* anför att offentliggörande av stöd, även om det redovisas i intervall, kan ge en tydlig bild av olika företags marknadsandelar och därmed påverka konkurrensen mellan företag. *Näringslivets Regelnämnd* anför att det kan vara känsligt att presentera information om olika aktörers leverantörer och anser att det bör belysas hur denna informationsplikt förhåller sig till de konkurrensrättsliga reglerna. *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio)* anför att offentliggörandet av uppgifter på den webbplats som inrättas för information om stödmottagarnas statliga stöd strider mot den gängse företagssekretessen och kan komma att allvarligt skada enskilda företags verksamhet.

Skälen för regeringens bedömning: Av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014

genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 3), förkortad FIBER, respektive kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG, följer att medlemsstaterna är skyldiga att se till att viss information om beviljade statliga stöd offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd. I propositionen Ändringar i lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler (se avsnitt 4.2.6) föreslås en lagreglering som ger stödgivare skyldighet att lämna uppgifter om statligt stöd för offentliggörande.

De uppgifter om individuella stöd som ska lämnas för offentliggörande är bl.a. vissa uppgifter om stödmottagaren, stödinstrument (så vitt är aktuellt i detta ärende skatteförmån), stödets syfte och individuella stödbelopp. Uppgifterna ska redovisas per respektive stödordning. Offentliggörande ska endast ske om det samlade stödet som en viss stödmottagare har erhållit under stödordningen överstiger 30 000 euro i de fall det statliga stödet ges i enlighet med FIBER och i övriga fall överstiger 500 000 euro, allt under ett kalenderår. Offentliggörandet av uppgifter om beviljade skattestöd ska ske inom ett år från den dag då stödet beviljades.

Enligt 27 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretess gäller vidare i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (27 kap. 1 § andra stycket 1). Enligt 27 kap. 2 § första stycket 2 OSL gäller sekretess också för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden bl.a. i ärende om återbetalning av skatt. Flertalet av de uppgifter som ska offentliggöras, omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 eller 2 §§ OSL. Det gäller bl.a. vissa uppgifter om stödmottagare och om beviljade skatteförmåner inom olika stödordningar. Sekretessen enligt 27 kap. 1 § gäller dock enligt 6 § samma kapitel, med vissa undantag, inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Enligt 27 kap. 2 § tredje stycket 1 gäller inte heller sekretessen enligt den paragrafen beslut i bl.a. ärende om återbetalning av skatt. Ett beslut om återbetalning av skatt utvisar det belopp varmed återbetalning görs. Vidare framgår bl.a. uppgift om skatteslag. Vissa uppgifter om beviljade stöd är således offentliga i beslut.

För skatter som redovisas i en punktskattedeklaration fattas, enligt 53 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244), ett beslut om punktskatt för varje redovisningsperiod eller, i vissa fall, för varje händelse som medför skattskyldighet. Ett stöd som beviljas genom ett sådant beslut motsvaras av ett specifikt avdrag. Uppgifter om vilka specifika avdrag som har gjorts framgår dock inte av beslutet om punktskatt. Vid skattebefrielse på biodrivmedel kan stödmottagaren vidare vara en annan

Prop. 2015/16:159 än den som lämnar punktskattedeklaration och begär det aktuella avdraget. Av ett beslut om punktskatt efter redovisning i punktskattedeklaration framgår således inte alls att ett statligt stöd har beviljats. För att kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information måste därmed, som *Svebio* berör, även sådana uppgifter som omfattas av sekretess kunna offentliggöras. Att uppgifter om beviljade stöd offentliggörs är dock ett krav för att statligt stöd ska få beviljas. Även *Sekab* framför att konkurrensen mellan företag kan påverkas av att uppgifter om stöd offentliggörs. Eftersom beviljade stödbelopp redovisas i stora intervall kommer inte några närmare belopp framgå. Med hänsyn till detta bedöms, som även framgår av avsnitt 11.2, inte företagens konkurrensförhållanden påverkas. En del av de uppgifter som ska offentliggöras är, som framgår ovan, vidare offentliga när de ingår i beslut. Det bör också framhållas att det inte, såsom *Näringslivets Regelnämnd* anför, kommer att framgå av de offentliggjorda uppgifterna vilken leverantör en viss aktör har.

För att offentliggörandet ska kunna ske måste, som *Skatteverket* framhåller, införas en reglering som innebär att Skatteverket även kan lämna ut vissa uppgifter som omfattas av sekretess. Uppgifterna ska offentliggöras inom ett år från den dag då stödet beviljades. Hur bestämmelserna bör utformas beror på hur uppgiftslämnandet ska gå till och vem som ska offentliggöra uppgifterna. I 12 a § i förslaget till lag om ändring i lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler föreskrivs en skyldighet för stödgivande myndigheter att lämna uppgifter för offentliggörande. På vilket sätt detta ska ske kommer att anges närmare i föreskrifter som beslutas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Offentliggörande kan ske på olika sätt. Europeiska kommissionen kommer att tillhandahålla en webbplats, där uppgifter om stöd offentliggörs. Tanken är i dag att Skatteverket ska ansvara för att lämna de uppgifter som följer av de nya kraven på offentliggörande till den databas som kommissionen tar fram. Regeringen bedömer att en bestämmelse som innebär att sekretess inte hindrar att Skatteverket lämnar uppgifter för offentliggörande, samt närmare bestämmelser om vilka uppgifter Skatteverket ska lämna, behöver införas. Frågan om var sådana bestämmelser bör införas och hur de bör utformas bereds vidare inom Regeringskansliet.

Det förhållande att uppgifter om individuella beviljade statliga stöd ska offentliggöras och vilka dessa uppgifter är framgår av de aktuella gruppundantagsförordningarna respektive EEAG. Av lagen om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler och eventuella särskilda bestämmelser om Skatteverkets utlämnande av uppgifter kommer det framgå att Skatteverket ska lämna de aktuella uppgifterna för offentliggörande. I de flesta fall är det den som är att anse som stödmottagare, och om vilken uppgifter ska offentliggöras, som lämnar de aktuella uppgifterna till Skatteverket. Vid skattebefrielse på biodrivmedel kan, som tidigare redogjorts för, stödmottagaren vara en annan än den som lämnar uppgifterna om ett individuellt stöd. Som framgår av avsnitt 9.7 kommer i praktiken dessa stödmottagare vara sådana upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare som är föremål för godkännande enligt lagen om skatt på energi och som enligt förslagen

i denna proposition ska lämna vissa uppgifter om sig själva som kan komma att offentliggöras, dvs. uppgifter om företagets storlek samt inom vilken sektor och region verksamheten bedrivs. I denna proposition föreslås också att det ska införas en definition av stödmottagare i lagen (1994:1776) om skatt på energi så att det tydligt framgår vem som är stödmottagare vad avser bränsleskattestöden.

9.10 Behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen och bevarande av uppgifter

Regeringens bedömning: Det behövs inga ändringar i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för att den behandling av uppgifter som behövs ska få utföras.

EU-rättens krav på bevarande av uppgifter i 10 år kan tillgodoses genom reglering i förordning.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Utöver de generella synpunkter som redovisas i avsnitt 5 lämnas inga synpunkter på bedömningen i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: I lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om behandling av uppgifter i bl.a. Skatteverkets beskattningsverksamhet. Lagen tillämpas om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Enligt 1 kap. 1 § andra stycket gäller vissa bestämmelser i lagen (t.ex. bestämmelser om tillåtna ändamål och om när uppgifter får behandlas i beskattningsdatabasen) även vid behandling av uppgifter om juridiska personer. Av 2 kap. 1 § framgår att det i beskattningsverksamheten ska finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen.

Den insamling och annan behandling av uppgifter som beskrivs och regleras i denna proposition sker ytterst för att de EU-rättsliga kraven på offentliggörande och information om statliga stöd på bränsleskatteområdet ska kunna uppfyllas. Det rör sig alltså om krav som ställs i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37) respektive kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG.

Enligt 1 kap. 4 § 7 lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för

Prop. 2015/16:159 tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sveriges bindande internationellt åtagande. Uppgifter som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande får också enligt 2 kap. 1 § och 2 kap. 3 § andra stycket behandlas för detta ändamål i beskattningsdatabasen. Enligt förslaget kommer den insamling av uppgifter som Skatteverket behöver (t.ex. sådana uppgifter om företagens verksamhet som kan komma att publiceras och uppgifter om vem som är stödmottagare) att knytas till beskattningen, t.ex. på så sätt att ett avdrag eller återbetalning endast medges om uppgifterna lämnas. Vissa uppgifter (se avsnitt 9.7) kommer att ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi. Uppgifterna kommer därmed i första hand samlas in för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande av skatter och avgifter eller för tillsyn samt lämplighet- och tillståndsprövning och annan liknande prövning. Uppgifterna får behandlas för dessa ändamål i beskattningsdatabasen enligt 1 kap. 4 § 1 och 5 samt 2 kap. 2 och 3 §§. Vidarebehandling av uppgifterna i beskattningsdatabasen får sedan också ske om det behövs för att uppfylla de krav på bl.a. offentliggörande och att bevara detaljerad information som ställs i gruppundantagsförordningarna respektive EEAG. Några ändringar i lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet behöver därför inte göras. Vid behov kan närmare bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas tas in i förordning.

Gruppundantagsförordningarna respektive EEAG föreskriver att medlemsstaterna är skyldiga att under 10 år bevara detaljerad information och styrkande handlingar som är nödvändiga för att fastställa att samtliga villkor i EEAG respektive någon av gruppundantagsförordningarna uppfylls. I 2 kap. 11 och 12 §§ lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om gallring av uppgifter och handlingar i beskattningsdatabasen. Av 13 § samma lag följer att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan meddela föreskrifter om att uppgifter eller handlingar ska bevaras längre tid än som anges i 11 och 12 §§. Särskilda föreskrifter om bevarande av de aktuella uppgifterna kan således meddelas på förordningsnivå.

Regeringens förslag: Förslagen till ändringar i lagen om skatt på energi träder i kraft den 1 juli 2016. Kravet att den skattskyldige för att medges avdrag i sin punktskattedeklaration ska lämna uppgift om fördelningen på stödmottagare av avdrag som gjorts för skatt på den del av ett motorbränsle som framställts av biomassa tillämpas dock först när skattskyldigheten för motorbränslet inträder efter utgången av 2016. Kraven att den som ansöker om återbetalning av skatt på bränsle i vissa fall ska lämna uppgifter om sin verksamhet samt att ansökan om återbetalning av skatt på bränsle ska vara elektronisk tillämpas först då återbetalning söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016.

Den som gör avdrag för skatt på den del av ett motorbränsle som framställts av biomassa under redovisningsperioder fr.o.m. den 1 juli 2016 t.o.m. den 31 december 2016 är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgift till Skatteverket om de sammanlagda avdragens fördelning på respektive stödmottagare under den perioden.

Den som för en period som omfattar tiden fr.o.m. den 1 juli 2016 t.o.m. den 31 december 2016 ansöker om återbetalning av skatt på bränsle för ett ändamål som utgör statligt stöd, är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgifter till Skatteverket om sitt företags typ, vilken region det är beläget på och företagets verksamhetsområde. Denna skyldighet gäller om det sammanlagda belopp som återbetalning söks med uppgår till minst 7 500 euro i fall som avser stöd till vattenbruksverksamhet eller 100 000 euro i övriga fall.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens. Promemorians förslag innehåller färre övergångsbestämmelser.

Remissinstanserna: *Skatteverket* avstyrker ett ikraftträdande den 1 juli 2016 och anser sig vid ny lagstiftning behöva en förberedelsestid på minst sex månader från detta att samtliga förutsättningar är kända till ikraftträdande av ny tillämpning. Verket bedömer att det inte är möjligt att genomföra föreslagen till den 1 juli 2016 och förordar att ikraftträdandet av förslagen samordnas med vad som i föreslås för elbeskattningsdel i SOU 2015:87, dvs. den 1 januari 2017. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* konstaterar att införandetiden för det nya regelverket är mycket kort och menar att det därför är angeläget att Skatteverket går ut med tydlig och utförlig information om det nya regelverket till berörda verksamhetsutövare i samband med ikraftträdandet. *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* anför att bolagen inte kommer kunna leva upp till de föreslagna administrativa rutinerna om de införs den 1 juli 2016. SPBI menar vidare att det finns en rad uppgifter som kräver att nya avtal tecknas. Det är t.ex. uppgifter om vilken leverantör som är stödmottagare, att stödmottagaren inte är i ekonomiska svårigheter och att stödmottagaren inte har återbetalningskrav från tidigare stöd. Eftersom det är en tidkrävande process att teckna nya avtal menar SPBI att det är näst intill omöjligt att uppfylla kraven till den 1 juli 2016. Vidare efterfrågar SPBI information

Prop. 2015/16:159 om nuvarande godkända upplagshavare ska omprövas och hur detta i så fall ska hinnas med före den 1 juli 2016.

Skälen för regeringens förslag: Ändringar i lagen om skatt på energi, förkortad LSE, är nödvändiga för att säkerställa att de EU-rättsliga statsstödskraven att, dels stöd inte medges till stödmottagare som är i svårigheter eller har ett oregerat återbetalningskrav, dels uppgifter om individuella statliga stöd och stödmottagare för offentliggörande samlas in fr.o.m. den 1 juli 2016. Lagändringarna föreslås därför träda i kraft den 1 juli 2016. För att säkerställa att dessa ändringar också tillämpas när vissa andra redan beslutade ändringar av de aktuella bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2018 föreslås i propositionen ändringar i lagen (2015:750) om ändring i LSE.

Regeringen finner dock, som framförs av bl.a. *Skatteverket* och *SPBI*, skäl att föreslå en övergångslösning vad gäller sättet för insamlingen av de nödvändiga företagsuppgifterna till webbplatsen avseende perioden 1 juli 2016–31 december 2016. Härigenom ges både Skatteverket och företag en lämplig förberedelsestid för att kunna utveckla nödvändiga administrativa rutiner och systemstöd för att säkerställa att de nya kraven kan uppfyllas på ett ändamålsenligt sätt. För Skatteverkets del ges också härigenom möjlighet att i god tid innan de nya reglerna ska tillämpas vid de ordinarie deklarationstillfällena, som efterfrågas av *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme*, utforma lämplig information till företagen. När skattskyldigheten inträder under den perioden, ska det inte gälla som ett materiellt krav för att medges skatteavdrag för den andel av ett motorbränsle som framställts av biomassa att vid deklarationstillfället lämna uppgifter om avdragets fördelning på stödmottagare utan detta tillämpas först när skattskyldigheten för bränslet inträder efter utgången av 2016. Uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare som hänför sig till redovisningsperioder fr.o.m. den 1 juli 2016 t.o.m. den 31 december 2016 föreslås i stället lämnas av den skattskyldige till Skatteverket i en klumpsumma för samtliga redovisningsperioder under andra halvåret 2016. För att säkerställa att Skatteverket ges tillräcklig tid att bearbeta och sammanställa uppgifterna inför rapporteringen till webbplatsen föreslår regeringen att uppgifterna ska lämnas in senast den 1 juli 2017.

Som utvecklas i avsnitt 9.7 bedömer regeringen det lämpligt att en skyldighet att lämna uppgifter om företagets storlek samt inom vilken sektor och region verksamheten bedrivs bör ingå i vad som krävs för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt LSE. Sådana bestämmelser bör ges på förordningsnivå och bedöms finnas tillgängliga så att Skatteverket, som efterfrågas av *SPBI*, i god tid innan redovisningen ska ske till webbplatsen kan ompröva befintliga godkännanden och få tillgång till de aktuella uppgifterna.

I propositionen föreslås att krav på att lämna vissa uppgifter införs för den som ansöker om återbetalning av skatt som utgör statligt stöd om vissa tröskelvärden uppfylls. För att underlätta Skatteverkets och berörda företags övergång till de nya kraven, föreslås att dessa krav först tillämpas i fråga om återbetalning som söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016. Motsvarande bör gälla för tillämpningen av att den nya bestämmelsen om att ansöka om återbetalning eller

Det föreslås att den som för en period som omfattar tiden fr.o.m. den 1 juli 2016 t.o.m. den 31 december 2016 ansöker om återbetalning av skatt på bränsle för ett ändamål som utgör statligt stöd, är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgifter till Skatteverket om företagets typ, vilken region det är beläget på och företagets verksamhetsområde. Denna skyldighet bör gälla om det sammanlagda belopp som återbetalning söks med för den aktuella halvårsperioden för respektive stödordning uppgår till minst 7 500 euro i fall som avser stöd till vattenbruksverksamhet eller 100 000 euro i övriga fall. Dessa tröskelvärden utgör hälften av vad som föreslås gälla för helt kalenderår och tillämpas vid återbetalning som söks för perioder fr.o.m. den 1 januari 2017.

Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att äldre bestämmelser är tillämpliga då skattskyldighet inträtt före ikraftträdandet. Kravet om att en stödmottagare inte får vara i svårigheter för att den skattskyldige ska kunna medges avdrag gäller således först då juli månads redovisningsperiod deklarerats.

I fall som avses i 6 a kap. 2 a § LSE, dvs. skattebefrielse för dieselbränsle i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet, gäller att befrielse från koldioxidskatt är 1 700 kronor per kubikmeter för sådan förbrukning som sker fr.o.m. den 1 januari 2016 t.o.m. den 31 december 2018 (se prop. 2015/16:1, bet. 2015/16:FiU1, rskr. 2015/16:51, SFS 2015:747). Genom en övergångsbestämmelse säkerställs att det beloppet även gäller efter de nu föreslagna ändringarna av paragrafen.

11 Konsekvensanalys

11.1 Inledning

Förslagen i denna proposition rör till stor del informationsinhämtning kring stödordningar enligt EU:s regler för statligt stöd. Referensscenariot för förslagen i propositionen är situationen före ikraftträdandet. Det bör dock noteras att förslagen i propositionen genomförs för att kunna säkerställa att EU:s regler om statligt stöd är uppfyllda och stöd som kan vara att anse som olagliga statliga stöd inte betalas ut. I förlängningen bedöms det vara en förutsättning att Sverige kan garantera att statsstödsreglerna följs för att få stöd godkända av Europeiska kommissionen. Det alternativa jämförelsescenariot skulle därför kunna vara att exempelvis skattenedsättningen för biodrivmedel eller den lägre energibeskattningen för tillverkningsindustrin samt kraftvärmeproduktion inom EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS) i stället slopades. Syftet med förslagen i propositionen behandlas mer utförligt i avsnitten 4–9.

Förslagen i propositionen bedöms inte påverka hushållen i någon betydande omfattning eller ha några nämnbara sociala konsekvenser

Prop. 2015/16:159 avseende t.ex. jämställdhet. Förslagen bedöms heller inte leda till några effekter för miljön. Regeringen bedömer till skillnad från flera remissinstanser att propositionens förslag inte kommer riskera uppfyllandet av de nationella målen på klimat- och energiområdet.

11.2 Effekter för företagen

Förslagen om EU-rättens nya regler om offentliggörande och information samt uttrycklig begränsning av stödgivningen till tillåten stödmottagare avseende bränsleskattestöd berör de företag som i egenskap av stödmottagare får del av skattelättnader som utgör statligt stöd samt de skattskyldiga som i en skattedeklaration gör avdrag för skatt på motorbränsle för en beståndsdel som framställts av biomassa. De berörda branscherna är främst tillverkningsindustrin och kraftvärme-producenterna inom och utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter (förkortat EU ETS), producenter, importörer och distributörer av biodrivmedel för transportändamål, fjärrvärmeproducenter inom EU ETS och de företag inom gruvnäringen samt jord-, skogs- och vattenbruket som ges olika former av skattebefrielse, jfr avsnitt 6.

För stödmottagande företag som förbrukar bränsle för ett skattebefriat ändamål kommer sannolikt de administrativa kostnaderna att öka till följd av förslagen. Bedömningen bygger på att ca 30 000 stödmottagande företag (se avsnitt 7 för definition) kommer behöva visa att de inte är företag utan rätt till statligt stöd (se avsnitt 8) för att medges skattebefrielse för ett användningsområde som utgör statligt stöd. Drygt 26 000 av dessa är sådana som bedriver yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet. Knappt 3 000 är industriföretag eller värme/kraftvärmeproducenter som får del av skattebefrielsen genom att ansöka om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt. *Regelrådet* efterfrågar ytterligare information om storleken på de berörda företagen. Av företagen som berörs bedöms ungefär 150–250 företag ha över 250 anställda. Ingen av dessa bedöms verka inom jordbruket eller vattenbruket och endast ett fåtal inom skogsbruket. Övriga verkar inom industrin eller är värme/kraftvärme-producenter. Den administrativa kostnaden bedöms för dessa sammanlagt öka med 0,6–3,3 miljoner kronor per år. Då det går att söka återbetalning för skatt på bränsle en till fyra gånger per år antas i bedömningen att ungefär 50 000 återbetalningsblanketter fylls i per år och att det ytterligare informationskravet i genomsnitt förutsätter 2–8 minuters ytterligare arbete per blankett jämfört med vad som redan krävs i dag. Av ovan beskrivna företag kommer sammanlagt ungefär 250–350 företag även att behöva rapportera vilken sektor företaget verkar inom (SNI-kod 2007 som är identisk med Nace rev. 2 ner till nivå 4), i vilken region företaget verkar (NUTS-kod) samt om företaget definieras som litet/medelstort eller stort.

Antalet företag som kommer behöva göra en sådan mer detaljerad redovisning om sin verksamhet begränsas, då endast mottagare av stödbelopp överstigande 200 000 euro per stödordning och kalenderår föreslås omfattas av villkoret att lämna ytterligare uppgifter för att

medges återbetalning (se avsnitt 9.6). Dessa ytterligare informationskrav bedöms krävas i ungefär 500–1 000 återbetalningsansökningar. Detta bedöms öka de administrativa kostnaderna för företagen med mellan 0,0–0,1 miljoner kronor per år.

Begränsningen av den ökade uppgiftslämnarbördan till företag som ansöker om återbetalning av mer än 200 000 euro per stödordning och kalenderår, samt mer än 15 000 euro per stödordning och kalenderår för vattenbruksföretag, bedöms begränsa uppgiftslämnarbördan för nästan alla mindre företag. Dessa finns främst inom jordbruk, skogsbruk och vattenbruk men även inom industrin.

Stödmottagaren för befrielse av energiskatt och koldioxidskatt för den del av ett motorbränsle som framställts av biomassa definieras som producenten eller importören av motorbränslet. På grund av detta tillkommer ytterligare krav som kan öka företagets administrativa kostnader i samband med deklarerings av punktskatter. De företag som gör avdrag från energi- och/eller koldioxidskatt för beståndsdel av motorbränsle som framställts av biomassa kommer i sina deklarationer att behöva lämna uppgifter om vilka stödmottagare som företaget köpt motorbränslet ifrån och vilka belopp som härrör från respektive stödmottagare. Information om att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd kommer även att krävas. Denna ytterligare uppgiftslämnarbörda påverkar det hundratal företag som antas göra avdrag 12 gånger per år för skatt på biodrivmedel eller biogas som motorbränsle. De administrativa kostnaderna bedöms för öka med 0,1–0,9 miljoner kronor per år om tidsåtgången antas till i genomsnitt 10–90 minuter per deklarationstillfälle. Då de skattskyldiga som ska ange stödmottagare vid deklarationstillfället måste bygga upp en ytterligare redovisningsfunktion och löpande analysera vem som är stödmottagare samt dennes nuvarande ekonomiska situation anger *Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet (SPBI)* att tidsåtgången för deras större medlemmar kommer att var betydligt högre. Till detta kommer en sannolikt högre initial kostnad för att säkerställa system som kan garantera att företaget kan redovisa samtliga stödmottagare de köpt biodrivmedel av och garantier för att dessa inte är på ekonomiskt obestånd. För spårbarhet tillbaka till respektive stödmottagare bör en stor del av detta system dock redan finnas på plats på grund av kraven om spårbarhet som finns i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Den som gör avdrag ska kunna garantera att stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd, vilket kan innebära en ökad ekonomisk risk för företaget som ansöker om avdrag. För att motverka detta krävs sannolikt förändrade rutiner vid t.ex. avtalsskrivning. Vissa befintliga avtal mellan de företag som ansöker om avdrag och stödmottagarna samt övriga underleverantörer kan även behöva omförhandlas och skrivas om.

Regeringen gör i denna proposition bedömningen att uppgifter om inom vilken sektor stödmottagaren verkar, i vilken region stödmottagaren finns samt om stödmottagaren definieras som ett litet/medelstort eller stort företag genom en förordningsändring bör ingå i de krav som ska gälla för att godkännas som upplagshavare, varumottagare eller lagerhållare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi. Detta bedöms initialt kräva en viss informationsinhämtning för dessa ungefär 400–500

Prop. 2015/16:159 företag. Då uppdatering av uppgifter endast behöver ske vid förändring av tidigare rapporterade uppgifter bedöms dock den framtida återkommande kostnaden vara begränsad. Då det är viktigt att kunna spåra samtliga volymer till rätt stödmottagare kommer inte heller den administrativa beloppsbegränsningen nämnd ovan gälla på detta område. Ett fåtal av dessa företag bedöms vara företag med mer än 250 anställda.

Lantbrukarnas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna, Energigas Sverige, SPBI, Svenska Bioenergiföreningen, Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme, SEKAB Biofuels & Chemicals AB m.fl. remissinstanser anger att den administrativa kostnaden är underskattad. Regeringen delar bedömningen att de administrativa kostnaderna kan vara högre i en inledande implementeringsfas och att den absoluta kostnaden för större företag sannolikt är högre än för mindre företag. Regeringens samlade bedömning är dock för den genomsnittliga tidsåtgången över tid att förslagen i denna proposition till följd av EU-rättens krav på offentliggörande och information samt förbud mot stödgivning till företag utan rätt till statligt stöd sammantaget ökar företagets årliga kostnader för att hantera deklarationer och återbetalningar med 0,7 till 4,3 miljoner kronor per år. Bedömningen har gjorts med hjälp av Tillväxtverkets regelräknarverktyg samt databasen Malin som bl.a. innehåller uppskattad tidsåtgång för olika deklaraionsblanketter. Företagens tidsåtgång för att deklarerat utifrån de föreslagna reglerna är individuell och svår att uppskatta. Uppskattningen av företagets totala administrativa kostnader ovan är proportionell mot den antagna tidsåtgången och om tidsåtgången, likt många remissinstanser påtalat, är högre än ovan stiger därmed även de administrativa kostnaderna proportionerligt. Databasen visar mätresultat över genomsnittlig tidsåtgång för olika deklaraionsblanketter och även om den senaste mätningen genomfördes 2009 anser regeringen till skillnad från *Näringslivets Regelnämnd* att uppgifterna bör vara relevanta att använda när ytterligare informationskrav såsom NUTS och Nace läggs till tidigare tidsuppskattade uppgifter.

Övergång från att ta emot bränsle med nedsatt skatt till återbetalning av nedsättningen i efterhand för yrkesmässig växthusodling bedöms medföra vissa likviditetseffekter. Dessa effekter uppkommer när berörda företag får vänta på återbetalningen, därav blir företagets tillgång till kontanter lägre under en viss period. Vidare bedöms förslaget om övergången från avdrag till återbetalning vad gäller vissa biooljor samt biogas för uppvärmning medföra begränsade likviditetseffekter för berörda företag. Även förslaget om den slojade avdragsmöjligheten för bränsle i elskattedeklarationen bedöms medföra likviditetseffekter i viss mån för de företag som inte är godkända upplagshavare för bränslen utan i stället söker återbetalning av skatten. Regeringen bedömer att likviditetseffekterna i ovanstående fall är av begränsad omfattning och bör inte ställa till med problem för berörda företag. *Lantbrukarnas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna* och *Regelrådet* anser att konsekvensanalysen bör vara mer utförlig vad gäller likviditetseffekter. Regeringens bedömning utgår från att återbetalningsbeloppen är av begränsad omfattning, väntetid för att erhålla återbetalt belopp är i genomsnitt några månader och att räntan för att hålla kontanter är låg. I denna proposition föreslår regeringen att

ansökningar om återbetalning av skatt på bränsle ska göras elektroniskt. Detta bedöms bidra till en snabbare hantering och vara till fördel både för sökandena och för Skatteverket.

Ett exempel på likviditetseffekt är de i dag skattebefriade förbrukarna i växthusbranschen som tar emot bränsle med nedsatt skatt. Skattebefriade förbrukare av fossila bränslen inom växthusbranschen får i stället genom förslaget köpa fullbeskattat fossilt bränsle och därefter söka kvartalvis återbetalning. Den sammanlagda sökta återbetalningen förväntas bli 8 miljoner kronor under 2017. Räknat med en ränta på mellan 1 och 3 procent och att väntetiden för att erhålla de återbetalda beloppen är tre månader i genomsnitt beräknas likviditetseffekten sammantaget för branschen till 20 000–60 000 kronor per år. Omkring 300 växthusföretag förväntas använda fossila bränslen 2017. Likviditetseffekt beräknas då till i genomsnitt 70–200 kronor per år och företag.

Offentliggörandet av uppgifter på webbplatsen om stödmottagarnas skattestöd skulle under vissa omständigheter kunna påverka företagens konkurrensförhållanden på så sätt att den i vissa fall kan röja företagsspecifik information om stödmottagande företag till andra företag. Informationen skulle kunna bestå i vilket energibehov eller hur mycket ett visst företag producerar, samt vilken marknadsandel det stödmottagande företaget har på den svenska marknaden. Då stödbeloppen för enskilda företag ska redovisas i intervall bedöms dock detta inte påverka företagens konkurrensförhållanden.

Regelrådet efterfrågar en redogörelse för behovet av särskilda informationsinsatser. Förslagen innebär förändringar i vilka uppgifter som ska anges i, redan i dag befintliga, deklarations- och återbetalningsblanketter. Regeringen bedömer att Skatteverket som ett led i sina informationsinsatser är bäst lämpat att avgöra om särskilda informationsinsatser behövs.

11.3 Offentligfinansiella effekter

Förslagen i denna proposition till följd av EU-rättens tillkommande krav om offentliggörande och information om de företag som ges statligt stöd samt begränsningar till att inte ge stöd till företag i svårigheter bedöms inte leda till några nämnvärda ändrade skatteintäkter. Dock bedöms de administrativa kostnaderna för Skatteverket öka, se avsnitt 11.4.

11.4 Effekter för myndigheter och domstolar

Skatteverket bedömer att förslagen medför engångskostnader avseende utveckling av blanketter, webb och övriga informationsinsatser som beräknas uppgå till 2,1 miljoner kronor. Skatteverket beräknar även engångskostnader avseende it-utveckling till 9,5 miljoner kronor. Totalt uppgår de beräknade engångskostnaderna under 2016 och 2017 till 11,6 miljoner kronor. Skatteverket beräknar vidare att förslagen medför tillkommande årliga kostnader avseende administration av inkommande deklARATIONER och kontroller om 6,4 miljoner kronor per år samt

Prop. 2015/16:159 kostnader avseende it om 4,2 miljoner kronor per år. Totalt beräknar Skatteverket att de tillkommande kostnaderna uppgår till 10,6 miljoner kronor per år fr.o.m. 2017. Kostnaderna bedöms rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

11 a §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I paragrafen, som är ny, anges de bestämmelser som innehåller sådana skattebefrielser på bränsleskatteområdet som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De olika kategorierna av skattestöd definieras som stödordningar. Varje punkt i paragrafen avser en separat stödordning som antingen godkänts av kommissionen genom ett beslut eller som kommissionen underrättats om med användning av GBER respektive FIBER. Angående förkortningarna GBER och FIBER, se kommentarerna till 12 och 13 §§.

11 b §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 7 Stödmottagare.

Paragrafen är ny. Genom den införs en definition av begreppet stödmottagare. Av *första punkten* framgår att stödmottagaren i de flesta fallen är den som förbrukat bränslet. Av *andra punkten* framgår att det i vissa fall är producenten eller den som fört in eller importerat motorbränslet till Sverige som är stödmottagare. Det rör sig om de stödordningar som innebär att befrielse från skatt ges för flytande biodrivmedel och biogas som motorbränsle.

12 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter.

Paragrafen är ny. Genom den införs begreppet ”företag utan rätt till statligt stöd” i lagstiftningen i enlighet med de krav som kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, förkortad GBER, ställer på en stödordning. Hänvisningen till GBER är dynamisk, dvs. avser GBER i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

Paragrafen är ny. Genom den införs uttrycket ”uppgifter om stödmottagare” i lagstiftningen. Det sker för att det ska vara möjligt att tillgodose de informationskrav, som följer av GBER eller någon av de andra relevanta EU-rättsakterna, dvs. kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER, och kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), förkortade EEAG. Dessa krav förutsätter att stödgivande medlemsstat har tillgång till vissa uppgifter om stödmottagarna. När stödet är på viss nivå måste uppgifter om stödmottagaren offentliggöras på den webbplats som närmare beskrivs i avsnitten 4.2.5 och 4.2.6.

Enligt vad som framgår av bestämmelsen består ”uppgifter om stödmottagare” av uppgifter om stödmottagaren i tre olika avseenden. Dessa är följande.

Punkten 1 Vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till. Definitioner i det avseendet finns i bilaga I till GBER. Uppgift ska lämnas om företaget hänförs till antingen gruppen små eller medelstora företag (SME) eller gruppen stora företag.

Punkten 2 Var det stödmottagande företaget geografiskt är beläget utifrån den indelning i territoriella enheter som gäller på NUTS 2-nivå. Regler om denna statistiska indelning finns i bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), se EUT L 154, 21.6.2003, s.1. Statistiska Centralbyrån har publicerat information om Sveriges indelning enligt NUTS. På NUTS 2-nivå är Sverige indelat i åtta områden. Hänvisningen görs till rättsakten i en viss angiven lydelse, s.k. statistisk hänvisning.

Punkten 3 Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, EUT L 393, 30.12.2006, s. 1. Den svenska statistiska näringsgrensindelningen enligt SNI 2007 bygger på EU:s standard, Nace rev. 2 och är identisk med denna ner till nivå 4. Indelningen framgår av bilaga 1 till förordningen där det framgår att med Nace-gruppnivå avses exempelvis 01.2 eller 01.3. Hänvisningen görs till rättsakten i en viss angiven lydelse, s.k. statistisk hänvisning. Genom att hänvisningen till förordningen följs av preciseringen ”i den ursprungliga lydelsen” har hänvisningen gjorts statistisk, dvs. eventuella senare ändringar av förordningen ska inte beaktas vid tillämpningen av bestämmelsen.

Utan uppgifter från uppgiftslämnaren i samtliga ovan nämnda avseenden föreligger inte ”uppgifter om stödmottagare”. Krav på att sökanden lämnar dessa uppgifter för att medges återbetalning av skatt finns i 9 kap. 2 § andra stycket.

Paragrafen, som är ny, föränleds av förslaget i avsnitt 9.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I bestämmelsen regleras hur omräkning ska ske från euro till svenska kronor när det i LSE anges belopp i euro. Den växelkurs för euro som används är den som följer av artikel 13.2 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Omräkning görs således för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

6 a kap.

1 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 6 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen samt avsnitt 9.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare.

I bestämmelsen framgår merparten av de skattebefrielser som gäller för olika förbrukningsändamål.

Ändringen i *punkten 10* föränleds av att skattebefrielsen för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling fortsättningsvis åstadkoms genom återbetalning eller genom avdrag för den skattskyldige, se närmare avsnitt 9.3. Skattebefrielsen vid förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, som tidigare reglerats i *punkten 11*, flyttas till *punkten 10*. *Punkten 11* gäller i sin nya lydelse förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet. Uppdelningen mellan vattenbruksverksamhet respektive jordbruks- och skogsbruksverksamhet föränleds av att stöd till jordbruks- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet, se närmare avsnitt 4.2.3.

2 a §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 6 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I bestämmelsen regleras befrielse från koldioxidskatten på dieselbränsle som förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar, dvs. i arbetsmaskiner och liknande. Ändringen innebär att skattebefrielsen på dieselbränsle som använts inom yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet regleras i *punkten 1* och motsvarande befrielse för sådant bränsle som förbrukats i yrkesmässig vattenbruksverksamhet i *punkten 2*. Ändringen föränleds av att stöd till jordbruks- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet.

2 b §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränslen som bränsle för uppvärmning.

Paragrafen är ny och behandlar skattebefrielsen för vissa flytande biobränslen som förbrukas för uppvärmning. Det skattebefriade användningsområdet har hittills reglerats i 7 kap. 3 §. Om förbrukaren är en skattskyldig åstadkoms skattebefrielsen genom avdrag i dennes deklaration enligt 7 kap. 1 § och om förbrukaren i annat fall är en stödmottagare kan denne söka återbetalning av skatten enligt vad som föreskrivs i 9 kap. 2 §. Om de aktuella bränslena säljs av en skattskyldig till någon som inte är en stödmottagare åstadkoms skattebefrielsen genom den kvarvarande avdragsmöjligheten i 7 kap. 3 §.

2 c §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning.

Paragrafen är ny och motsvarar delvis tidigare lydelse av 7 kap. 4 §. Av bestämmelsen framgår att fullständig befrielse från energiskatt och koldioxidskatt medges för biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning. För en producents egenförbrukning av biogas som bränsle för uppvärmning åstadkoms skattebefrielsen genom avdrag i den skattskyldiges deklaration, se 7 kap. 1 §. Sådant avdrag medges endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §. Motsvarande gäller om en stödmottagare har köpt bränsle i beskattat skick och söker återbetalning med stöd av 9 kap. 2 §. En privatperson kan förvärva biogas som bränsle för uppvärmning i oskattat skick genom att den skattskyldige säljaren gör avdrag för skatten på det försålda bränslet med stöd av 7 kap. 3 §.

7 kap.**1 §**

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter.

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränslet. *Andra stycket* är nytt och innebär ett tilläggskrav för att medges avdrag, i de fall då den aktuella skattebefrielsen är att anse som statligt stöd. Det föreskrivs sålunda att avdrag i dessa fall endast får göras om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

3 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.4 Skattebefrielse för annan än skattskyldig som förbrukar biogas eller flytande biobränsle som bränsle för uppvärmning.

I paragrafen regleras under vilka förutsättningar den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas eller angivna flytande biobränslen som sålts som bränsle för uppvärmning till någon som inte är

Prop. 2015/16:159 en stödmottagare. I praktiken rör det sig således om försäljning till privatpersoner. Det skattebefriade användningsområdet som tidigare reglerats i paragrafen återfinns numera i 6 a kap. 2 b §.

3 a §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 9.8. Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i andra motorbränslen än de som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3. Exempel på motorbränslen som omfattas av paragrafen är E85 och höginblandad Fame.

Ändringen i paragrafens *tredje* stycke innebär att avdragsrätten även villkoras så att avdrag endast får göras om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

Paragrafen har redaktionellt utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

3 c §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 9.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i bensen eller annat motorbränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2.

Ändringen i paragrafens *tredje stycke* innebär att avdragsrätten även villkoras så att avdrag endast får göras om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

Paragrafen har redaktionellt utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

3 d §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 9.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar skattebefrielse i form av avdragsrätt för den beståndsdel som framställts av biomassa och som ingår i dieselbränsle eller annat motorbränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3.

Ändringen i paragrafens *tredje stycke* innebär att avdragsrätten även villkoras så att avdrag endast får göras om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

Paragrafen har redaktionellt utformats i enlighet med *Lagrådets* Prop. 2015/16:159 förslag.

4 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 9.8 Skyldighet för den som gör avdrag för skatt på biodrivmedel att lämna uppgift om avdragets fördelning på stödmottagare.

Paragrafen reglerar i och med ändringen i *första stycket* endast skattebefrielse i form av avdragsrätt för biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle. För skattebefrielse för biogas som sålts eller förbrukats som bränsle för uppvärmning, se kommentaren till 6 a kap. 2 c § och 7 kap. 3 §. Ändringen att orden ”avdrag för skatt” bytts ut mot ”avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent” är endast en språklig ändring och påverkar inte avdragsrättens omfattning.

Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att avdragsrätten villkoras så att avdrag endast får göras om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd och uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §.

I paragrafens *tredje stycke*, som är nytt, finns de oförändrade reglerna enligt den tidigare lydelsen av andra stycket, om att biogas som förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål endast medges skattebefrielse enligt denna paragraf om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked och ett anläggningsbesked.

Paragrafen har redaktionellt utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

8 kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 9.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare.

Ändringen i *första stycket* innebär att hänvisningen till 6 a kap. 1 § 10 tas bort. Detta innebär att det inte längre är möjligt för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare, se närmare avsnitt 9.3. Vidare görs en mindre redaktionell ändring genom att ordet ”han” byts ut mot ”förbrukaren”.

Bestämmelsen om skattebefrielse för bränsle som används i yrkesmässig vattenbruksverksamhet flyttas till 6 a kap. 1 § 10. För sådan förbrukning finns dock inte möjlighet att bli godkänd som skattebefriad förbrukare.

9 kap.

2 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 8 Statligt stöd i form av skattebefrielse medges inte till företag i svårigheter och avsnitt 9.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

I paragrafen anges förutsättningarna för den som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare att få återbetalning av skatt på bränsle som förbrukats för de skattebefriade ändamål som anges i 6 a kap. Genom ändringen i *första stycket* tydliggörs att det är förbrukaren som ansöker om återbetalning. I det nya *andra stycket* anges att återbetalning av skatten i de fall skattebefrielsen utgör statligt stöd inte får medges om förbrukaren är ett företag utan rätt till statligt stöd. Vad som är ett företag utan rätt till statligt stöd framgår av nya 1 kap. 12 §. Vidare måste sökanden, om återbetalningsbeloppet uppgår till 15 000 euro per kalenderår inom yrkesmässig vattenbruksverksamhet eller 200 000 euro per kalenderår för övriga verksamheter, lämna uppgifter om stödmottagare för sin verksamhet för att medges återbetalning. Vilka uppgifter som ska lämnas framgår av nya 1 kap. 13 §. Omräkningen från euro till svenska kronor regleras i nya 1 kap. 16 §.

I det nya *tredje stycket* regleras att återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § endast är tillgänglig när avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §. Därigenom klargörs att återbetalning inte ska ske när det finns avdragsrätt för den som är skattskyldig även om den sistnämnde ännu inte utnyttjat avdragsrätten när någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare söker återbetalning. Genom bestämmelsen säkerställs att återbetalning till annan än skattskyldig inte följs av omprövning av skattskyldig för samma skattebelopp.

Paragrafen har delvis utformats efter *Lagrådets* synpunkter.

7 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 9.6 Den stödmottagare som söker återbetalning av skatt är skyldig att lämna uppgifter.

Ändringen i *första stycket* innebär att ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ alltid ska göras elektroniskt. Utbytet av ordet ”sker” mot ”görs” är en språklig ändring. Vidare flyttas bestämmelsen om att ansökan ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång av redaktionella skäl till det nya *andra stycket*, av vilket det vidare framgår att ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden. Av det nya *tredje stycket* framgår att en begäran som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade begäran saknade behörighet att företräda sökanden. Bestämmelsen har utformats med förebild i 8 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete (se prop. 2014/15:10 s. 27 och prop. 2008/09:77 s. 89). Motsvarande bestämmelse för deklarationer finns i 4 kap. 2 § (2011:1244) skatteförfarandelagen.

8 §

Ändringen föränleds av förslagen i avsnitt 6 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen.

I *första stycket* görs den redaktionella ändringen att punkterna a och b byts ut mot numreringen 1 och 2. Hänvisningen till 4 § i punkten 1 tas bort vilket beror på att 4 § slopas fr.o.m. den 1 januari 2016 (se prop. 2015/16:1 s. 86). Ändringen i *andra stycket* föränleds av att bestämmelsen om skattebefrielse för bränsle som förbrukas i yrkesmässig vatten-

bruksverksamhet flyttas från 6 a kap. 1 § 11 till 6a kap. 1 § 10. Genom att hänvisning också görs till punkten 10 framgår att återbetalningsgränsen om 500 kronor per kalenderår gäller även för yrkesmässig vattenbruksverksamhet. Vidare sker den språkliga ändringen att ordet ”sker” byts ut mot ”görs”.

Prop. 2015/16:159

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

6 a kap.

1 §

Ändringen föranleds av förslagen i avsnitt 6 Svenska stödordningar på bränsleskatteområdet som omfattas av ändringsförslagen samt avsnitt 9.3 Slopad möjlighet för den som bedriver yrkesmässig växthusodling att vara skattebefriad förbrukare. Ändringen sker i de redan beslutade ändringarna som träder i kraft den 1 januari 2018.

Ändringen i *punkten 10* föranleds av att skattebefrielsen för förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling fortsättningsvis åstadkoms genom återbetalning eller genom avdrag för den skattskyldige. Skattebefrielsen vid förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet, som tidigare reglerats i *punkten 11*, flyttas till punkten 10. Punkten 11 gäller förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet. Uppdelningen mellan vattenbruksverksamhet respektive jordbruks- och skogsbruksverksamhet föranleds av att stöd till jordbruks- och skogsbruksverksamhet är en annan stödordning än stöd till vattenbruksverksamhet.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi
dels att 11 kap. 10 § ska upphöra att gälla,
dels att 6 a kap. 1 och 2 a §§, 7 kap. 1, 3, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§, 8 kap. 1 § samt 9 kap. 2 och 8 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det i lagen ska införas sex nya paragrafer, 1 kap. 11 a, 11 b, 12 och 13 §§ samt 6 a kap. 2 b och 2 c §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

- 1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,*
- 2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,*
- 3. 6 a kap. 1 § 10,*
- 4. 6 a kap. 1 § 11,*
- 5. 6 a kap. 1 § 13,*
- 6. 6 a kap. 1 § 17 b,*
- 7. 6 a kap. 2 a § 1,*
- 8. 6 a kap. 2 a § 2,*
- 9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,*
- 10. 7 kap. 3 a och 3 c–3 d §§,*
- 11. 7 kap. 4 §.*

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

- 1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller*
- 2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredje land i fall som*

12 §

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

13 §

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §.

2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) som gällde den 1 juli 2016, och

3. stödmottagande företags verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt den lydelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 som gällde den 1 juli 2016.

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål				
5. Förbrukning I				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första	70 procent	20 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
drift av motordrivna fordon <i>vid yrkesmässig växthusodling</i>	stycket 3 b			
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råttalolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

*Föreslagen lydelse***6 a kap.**1 §¹⁴

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

¹⁴ Senaste lydelse 2015:747.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning I				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter				
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råttolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

2 a §¹⁵
Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig
1. jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, eller
2. vattenbruksverksamhet
för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

2 b §
För vissa bränslen som förbrukas för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent. Detta gäller bränsle som utgör en energiprodukt enligt
1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.
Första stycket gäller också om

¹⁵ Senaste lydelse 2015:747.

produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

2 c §

För biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxid-skatt med 100 procent.

7 kap.

1 §¹⁶

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,
3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,
4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,
5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

En skattskyldig får dock göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

¹⁶ Senaste lydelse 2012:837.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

- 1. KN-nr 1507–1518,*
- 2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller*
- 3. KN-nr 3824 90 99.*

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Den som är skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas eller bränsle som avses i 6 a kap. 2 b § och som sålts som bränsle för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare.

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 50 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 73 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

Avdrag får göras upp till ett belopp som motsvarar skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdel Första stycket gäller endast om *1. motorbränslet eller bestånds-*

¹⁷ Senaste lydelse 2011:1197.

¹⁸ Senaste lydelse 2015:845.

omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

delen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §¹⁹

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 74 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Om beståndsdelarna utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

¹⁹ Senaste lydelse 2015:845.

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelan utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelan utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdelan omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdelan omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

En skattskyldig får göra avdrag för *skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.*

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bio-

En skattskyldig får göra avdrag för *energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent* på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om

1. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

²⁰ Senaste lydelse 2015:846.

²¹ Senaste lydelse 2015:846.

Om biogas förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål, gäller skattebefrielse enligt denna paragraf endast om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag

8 kap.

1 §²²

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

9 kap.

2 §²³

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap., medger beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatten på bränslet.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller

²² Senaste lydelse 2009:1497.

²³ Senaste lydelse 2009:1497.

med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § medges endast om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I dessa fall krävs även att sökanden lämnar uppgifter om sin verksamhet i enlighet med vad som framgår av 1 kap. 13 §, om återbetalning söks med belopp som för respektive stödordning per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i fall som avses i 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller

2. 200 000 euro i övriga fall.

Omräkning av det belopp i euro som anges i andra stycket görs för varje kalenderår enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § medges endast i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §.

7 §²⁴

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande

²⁴ Senaste lydelse 2009:1495.

8 §²⁵

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.
 2. Beloppet som anges i 6 a kap. 2 a § ska dock vara 1 700 kronor per kubikmeter för sådan förbrukning som sker från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2018.
 3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

²⁵ Senaste lydelse 2009:1495.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för dess lydelse enligt lagen (2015:750) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råtallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning	Råttallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 §			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §²⁶

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för		100 procent	100 procent	100 procent

²⁶ Senaste lydelse 2015:750

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning I				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än	Bensin, råttalolja, bränsle som avses i 2 kap.			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2015/16:159
Bilaga 2

Följande remissinstanser har yttrat sig över promemorian:

Förvaltningsrätten i Falun, Datainspektionen, Kommerskollegium, Skatteverket, Konjunkturinstitutet, Naturvårdsverket, Statens energimyndighet, Trafikverket, Transportstyrelsen, Konkurrensverket, Tillväxtverket, Tillväxtanalys, Skogsstyrelsen, Statens jordbruksverk, Energigas Sverige, IKEM, Lantbrukarnas Riksförbund, Lantbrukarnas Riksförbund Skogsägarna, Näringslivets Regelnämnd, Regelrådet, Skogsindustrierna, Svensk Energi, Svensk Fjärrvärme, Svenska Bioenergiföreningen, Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet samt Svenskt Näringsliv.

Följande remissinstanser avstår från att yttra sig eller har inte avhört:

BIL Sweden, Branschföreningen Svensk Torv, Jernkontoret, Naturskyddsföreningen, SMF Skogsentreprenörerna, SveMin, Svensk Kollektivtrafik, Svensk solenergi, Svensk vindenergi, Svenska Gjuteriföreningen, Sveriges Åkeriföretag, Teknikföretagen samt Vattenbrukarnas Riksförbund.

Utanför remisslistan har även följande inkommit med svar:

SEKAB samt Värmlandsmetanol AB.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi²⁷

dels att 11 kap. 10 § ska upphöra att gälla,
dels att 6 a kap. 1 och 2 a §§, 7 kap. 1, 3, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§, 8 kap. 1 § och 9 kap. 2, 7 och 8 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas sju nya paragrafer, 1 kap. 11 a, 11 b, 12, 13 och 16 §§ och 6 a kap. 2 b och 2 c §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

- 1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,*
- 2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,*
- 3. 6 a kap. 1 § 10,*
- 4. 6 a kap. 1 § 11,*
- 5. 6 a kap. 1 § 13,*
- 6. 6 a kap. 1 § 17 b,*
- 7. 6 a kap. 2 a § 1,*
- 8. 6 a kap. 2 a § 2,*
- 9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,*
- 10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,*
- 11. 7 kap. 4 §.*

11 b §

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

- 1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9, eller*
- 2. i Sverige producerat*

²⁷ Senaste lydelse av 11 kap. 10 § 2012:836.

motorbränslet eller fört in motorbränslet till Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11.

Prop. 2015/16:159
Bilaga 3

12 §

Med företag utan rätt till statligt stöd avses

1. företag i ekonomiska svårigheter enligt artikel 2.18 i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, och

2. företag som är föremål för betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

13 §

Med uppgifter om stödmottagare avses uppgift om

1. vilken typ av företag (små eller medelstora respektive stora) stödmottagaren hör till enligt bilaga I till den förordning som avses i 12 §,

2. den region där stödmottagande företag är beläget på NUTS 2-nivå enligt bilaga I i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) i lydelsen enligt kommissionens förordning (EU) nr 868/2014 av den 8 augusti 2014 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), och

3. stödmottagande företags

verksamhetsområde på Nace-gruppnivå enligt bilaga 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90, i den ursprungliga lydelsen.

16 §

De belopp i euro som anges i denna lag ska för varje kalenderår omräknas enligt den kurs i svenska kronor för euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energi-skatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

*Föreslagen lydelse***6 a kap.**
1 §²⁸

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i		100 procent	100 procent	100 procent

²⁸ Senaste lydelse 2015:747.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl				
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren				
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	20 procent	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	20 procent	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet för drift av andra

2 a §²⁹

För drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter, om bränsle som

²⁹ Senaste lydelse 2015:747.

motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar medges befrielse från koldioxidskatt med 1 430 kronor per kubikmeter.

avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b förbrukas i yrkesmässig

1. jordbruks- eller skogsbruksverksamhet, eller
2. vattenbruksverksamhet.

2 b §

För vissa bränslen som förbrukas för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent. Detta gäller bränsle som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,
2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller
3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För en produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

2 c §

För biogas som förbrukas som bränsle för uppvärmning medges befrielse från energiskatt med 100 procent och från koldioxidskatt med 100 procent.

7 kap.

1 §³⁰

Den som är skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle

1. som av den skattskyldige exporterats till tredje land eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,
1. som av den skattskyldige exporterats till tredjeland eller förts till frizon eller frilager för annat ändamål än att förbrukas där,

³⁰ Senaste lydelse 2012:837.

2. som av den skattskyldige förbrukats på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap.,

3. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande,

4. som har tagits emot för förbrukning i skepp eller luftfartyg med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i 6 a kap. 1 § 3 och 5,

5. som har tagits emot för förbrukning i båtar som avses i 6 a kap. 1 § 4 med de undantag i fråga om vissa bränslen som anges i denna punkt.

Avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige förbrukat på ett sätt som ger rätt till skattebefrielse med stöd av 6 a kap. 1 § 9, 10, 11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § får dock göras endast om den skattskyldige inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

3 §³¹

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt enligt

1. KN-nr 1507–1518,

2. KN-nr 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, eller

3. KN-nr 3824 90 99.

Första stycket gäller också om produkterna ingår som en beståndsdel i ett annat bränsle.

För produkt enligt KN-nr 3824 90 99 gäller första och andra styckena endast för skatt på den del av bränslet som framställts av biomassa.

Första–tredje styckena gäller endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Den som är skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas eller bränsle som avses i 6 a kap. 2 b § och som sålts som bränsle för uppvärmning till någon som inte är en stödmottagare.

³¹ Senaste lydelse 2011:1197.

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 50 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 73 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

Avdrag får göras upp till ett belopp som motsvarar skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Första stycket gäller endast om 1. motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §³³

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 74 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller Första och andra styckena gäller

³² Senaste lydelse 2015:845.

³³ Senaste lydelse 2015:845.

endast om *motorbränslet eller beståndsdel* omfattas av ett *hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

endast om

1. motorbränslet eller beståndsdel omfattas av ett *hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,*

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Om beståndsdel utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

3 d §³⁴

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdel utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdel utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om *motorbränslet eller beståndsdel* omfattas av ett *hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Första och andra styckena gäller endast om

1. motorbränslet eller beståndsdel omfattas av ett *hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag,*

2. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och

3. stödmottagaren inte är ett

³⁴ Senaste lydelse 2015:846.

4 §³⁵

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

En skattskyldig får göra avdrag för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle.

Första stycket gäller endast om
1. uppgift lämnas om avdragets fördelning på stödmottagare, och
2. stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

Om biogas förbrukats eller sålts som motorbränsle för transportändamål, gäller skattebefrielse enligt denna paragraf endast om biogasen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag

8 kap.1 §³⁶

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 10, 12 eller 16 om han med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

Ett godkännande enligt första stycket får meddelas för viss tid eller tills vidare. Godkännande tills vidare får meddelas den som tidigare hanterat obeskattat bränsle utan anmärkning. Ett godkännande får förenas med villkor.

Som skattebefriad förbrukare får godkännas den som förbrukar bränsle för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 1–5, 12 eller 16 om förbrukaren med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig.

³⁵ Senaste lydelse 2015:846.

³⁶ Senaste lydelse 2009:1497.

Den som godkänts som skattebefriad förbrukare får från en skattskyldig ta emot bränsle utan skatt, eller med nedsatt skatt, i den omfattning bränslet enligt 6 a kap. är befriat från skatt.

9 kap.

2 §³⁷

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap. medger beskattningsmyndigheten efter ansökan återbetalning av skatten på bränslet.

Om någon som inte är skattskyldig eller skattebefriad förbrukare har förbrukat bränsle på ett sådant sätt som ger rätt till skattebefrielse enligt 6 a kap., medger beskattningsmyndigheten efter ansökan från förbrukaren återbetalning av skatten på bränslet.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller med stöd av 6 a kap. 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § medges endast om sökanden inte är ett företag utan rätt till statligt stöd. I dessa fall krävs även att sökanden lämnar uppgifter om sin verksamhet i enlighet med vad som framgår av 1 kap. 13 §, om återbetalning söks med belopp som medför att sökandens sammanlagda återbetalning inom stödordningen per kalenderår uppgår till minst

1. 15 000 euro i fall som avses i 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller
2. 200 000 euro i övriga fall.

Återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 b § eller 2 c § medges endast i den utsträckning avdragsrätt inte följer av 7 kap. 3 §.

7 §³⁸

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter periodens utgång. I fråga om återbetalning enligt 2 §

Ansökan om återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ska lämnas elektroniskt. I fråga om återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11

³⁷ Senaste lydelse 2009:1497.

³⁸ Senaste lydelse 2009:1495.

som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

eller 2 a § ska dock återbetalningen omfatta en period om ett kalenderår. Om sökanden beräknas förbruka bränsle i större omfattning, får dock beskattningsmyndigheten medge att ansökan görs per kalenderkvartal. Ett sådant beslut får återkallas om sökanden begär det eller förutsättningar för medgivande inte finns.

Ansökan om återbetalning ska lämnas in till beskattningsmyndigheten inom tre år efter utgången av kalenderåret respektive kalenderkvartalet och vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande, som är juridisk person, anses ha lämnats av sökanden om det inte är uppenbart att den som lämnande begäran saknade behörighet att företräda sökanden.

8 §³⁹

Rätt till återbetalning eller kompensation enligt 2–6 §§ föreligger endast när ersättningen för ett kalenderkvartal uppgår till

a) minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 4, 5 eller 6 §, och

b) minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som sker med stöd av 6 a kap. 1 § 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. minst 1 000 kronor i fall som avses i 2, 5 eller 6 §, och

2. minst 500 kronor i fall som avses i 3 §.

Sådan återbetalning enligt 2 § som görs med stöd av 6 a kap. 1 § 10, 11 eller 2 a § får dock göras när den sammanlagda ersättningen uppgår till minst 500 kronor per kalenderår.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2016.

2. Beloppet som anges i 6 a kap. 2 a § ska vara 1 700 kronor per kubikmeter för sådan förbrukning som sker från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2018.

³⁹ Senaste lydelse 2009:1495.

3. Bestämmelserna om avdragets fördelning på stödmottagare i 7 kap. 3 a § andra stycket 2, 3 c § tredje stycket 2, 3 d § tredje stycket 2 och 4 § andra stycket 1 tillämpas först när skattskyldigheten för bränslet inträder efter utgången av 2016.

4. Bestämmelserna i 9 kap. 2 § om sökandens skyldighet att lämna uppgifter om sin verksamhet enligt 1 kap. 13 § tillämpas först då återbetalning söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016.

5. Bestämmelserna i 9 kap. 7 § första stycket om att en ansökan ska lämnas elektroniskt tillämpas först då återbetalning söks för en period som omfattar tid efter utgången av 2016.

6. Den som gör avdrag för skatt på motorbränsle enligt 7 kap. 3 a–4 §§ under redovisningsperioder från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2016 är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgift till Skatteverket om de sammanlagda avdragens fördelning på respektive stödmottagare under de redovisningsperioder då avdrag gjorts. Med redovisningsperiod förstås här en period enligt 26 kap. 10 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

7. Den som söker återbetalning av skatt på bränsle enligt 9 kap. 2 § med stöd av 6 a kap. 1 § 9–11, 13 eller 17 eller 2 a, 2 b, 2 c eller 3 § för en period som omfattar hela eller delar av tiden från och med den 1 juli 2016 till och med den 31 december 2016, är skyldig att senast den 1 juli 2017 lämna uppgift till Skatteverket om sin verksamhet enligt 1 kap. 13 §, om det sammanlagda belopp som återbetalning för respektive stödordning söks med för perioden den 1 juli 2016 – 31 december 2016 uppgår till minst

a) 7 500 euro i fall där återbetalning söks med stöd av 6 a kap. 1 § 10 eller 2 a § 2, eller

b) 100 000 euro i övriga fall.

8. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:750) om
ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2015/16:159
Bilaga 3

Härigenom föreskrivs att 6 a kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2015:750) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

6 a kap.

1 §

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning		100 procent	100 procent	100 procent
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon vid yrkesmässig växthusodling	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks-, skogsbruks- eller vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras		100 procent	100 procent	100 procent
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning	Råttallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 §			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Föreslagen lydelse

6 a kap.

1 §⁴⁰

Bränsle som används för nedan angivna ändamål, i förekommande fall med undantag för vissa bränsleslag, ska helt eller delvis befrias från skatt enligt följande, om inte annat anges.

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
1. Förbrukning		100 procent	100 procent	100 procent
a) För annat ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning				
b) i metallurgiska processer under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras eller bibehålls i skänkar eller liknande kärl		100 procent	100 procent	100 procent
c) i annat fall än som avses i a eller b, då bränslet i en och samma process används både som bränsle för uppvärmning och för annat ändamål än som motorbränsle eller bränsle för		100 procent	100 procent	100 procent

⁴⁰ Senaste lydelse 2015:750

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxidskatt	Befrielse från svavelskatt
uppvärmning				
2. Förbrukning i tåg eller annat spårbundet färdmedel	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
3. Förbrukning i skepp, när skeppet inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
4. Förbrukning i båt för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten inte används för privat ändamål	Bensin, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	100 procent
5. Förbrukning i				
a) luftfartyg, när luftfartyget inte används för privat ändamål	Andra bränslen än flygfotogen (KN-nr 2710 19 21)	100 procent	100 procent	100 procent
b) luftfartygsmotorer i provbädd eller liknande anordning	Andra bränslen än flygbensin (KN-nr 2710 11 31) och flygfotogen	100 procent	100 procent	100 procent
6. Förbrukning vid framställning av energiprodukter eller andra produkter för vilka skatteplikt har inträtt för tillverkaren		100 procent	100 procent	100 procent
7. Förbrukning för framställning av skattepliktig elektrisk kraft	Bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	100 procent	100 procent	–
8. –		–	–	–
9. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap.			

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
drift av motordrivna fordon vid tillverkningsprocessen i industriell verksamhet	1 § första stycket 3 b			
a) i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen (2004:1199) om handel med utsläppsrätter		70 procent	100 procent	–
b) i andra fall än som avses under a		70 procent	–	–
10. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig vattenbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
11. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för annat ändamål än drift av motordrivna fordon i yrkesmässig jordbruks- eller skogsbruksverksamhet	Bensin, råttallolja, bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	70 procent	–	–
12. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning i sodapannor eller i lutpannor		–	–	100 procent
13. Förbrukning vid tillverkningsprocessen i gruvindustriell verksamhet för drift av andra motordrivna fordon än personbilar, lastbilar och bussar	Andra bränslen än bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b	89 procent	40 procent	–
14. –	–	–	–	–
15. –	–	–	–	–
16. Förbrukning i processer för framställning av andra mineraliska ämnen än		100 procent	100 procent	100 procent

Ändamål	Bränsle som inte ger befrielse	Befrielse från energiskatt	Befrielse från koldioxid-skatt	Befrielse från svavel-skatt
metaller under förutsättning att det ingående materialet genom uppvärmning i ugnar förändras kemiskt eller dess inre fysikaliska struktur förändras				
17. Om skattebefrielse inte följer av tidigare punkter, förbrukning för framställning av värme i en anläggning för vilken utsläppsrätter ska överlämnas enligt 6 kap. 1 § lagen om handel med utsläppsrätter	Råtallolja och bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 b			
a) i kraftvärmeproduktion		70 procent	100 procent	–
b) i annan värmeproduktion		–	20 procent	–

Lagrådets yttrande

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2016-03-10

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Lennart Hamberg samt justitierådet Anita Saldén Enéus.

Vissa statsstödskrav på bränsleskatteområdet

Enligt en lagrådsremiss den 3 mars 2016 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
2. lag om ändring i lagen (2015:750) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Susanne Åkerfeldt samt departementssekreterarna Viktor Gunnarsson och Ulf Olovsson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Förslaget till lag om ändring i lagen om skatt på energi

För att genomföra EU-rättens regler om offentliggörande och information på en webbplats om företag som ges statligt stöd samt begränsningar i rätten till stöd till företag som är i svårigheter eller föremål för återkrav av olagligt statsstöd föreslås ändringar i reglerna för bränslebeskattningen.

1 kap. 12 §

I paragrafen definieras uttrycket ”företag utan rätt till statligt stöd”. Med det avses ett företag som har ekonomiska svårigheter på det sätt som anges i punkt 1 eller är ett företag som är föremål för betalningskrav på grund av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. I remissen används det definierade uttrycket bl.a. i 7 kap. 1, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§. På grund av utformningen av definitionen blir de nämnda bestämmelserna i 7 kap. svåra att läsa. Lagrådet föreslår att utformningen av definitionen övervägs ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet. Vidare underlättas läsningen om punkterna 2 och 3 i 3 a, 3 c och 3 d §§ samt punkterna 1 och 2 i 4 § byter plats.

1 kap. 13 §

I paragrafen definieras uttrycket ”uppgifter om stödmottagare”. I lagrummet regleras vilka uppgifter som måste samlas in för att Sverige ska kunna uppfylla EU-rättens krav på offentliggörande och information

på webbplatsen. Det anges i tre punkter vilken information som måste lämnas om stödmottagaren, uppgift om företagets storlek, var det är beläget och dess verksamhetsområde. Uppgifterna ska lämnas till Skatteverket.

Prop. 2015/16:159
Bilaga 4

Det definierade uttrycket används inte i lagförslagen i remissen, även om en hänvisning för ett annat motsvarande fall förekommer i 9 kap. 2 §. Lagrådet sätter därför i fråga om definitionen behövs. Det har dock vid föredragningen upplysts att definitionen behövs för förordningsändringar och för kommande förslag till ändringar i 11 kap.

Eftersom Lagrådet inte har tagit del av dessa förslag kan Lagrådet inte bedöma om definitionen har fått en ändamålsenlig utformning.

7 kap. 1, 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§

Se vad Lagrådet anfört under 1 kap. 12 §.

Förslaget till lag om ändring i lagen om ändring i lagen om skatt på energi

Lagrrådet lämnar förslaget utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 mars 2016

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Romson, M
Johansson, Persson, Bucht, Hellmark Knutsson, Regnér, Ygeman, A
Johansson, Bolund, Damberg, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Wikström,
Hadzialic

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Vissa statsstödskrav på
bränsleskatteområdet